

INCENDIO PROVOCADO EN EL "SERVICIO DE CATEQUESIS" DE SAN GERVASIO

En los locales del «Servicio de Catequesis» del sector pastoral de las parroquias de San Gervasio, de nuestra ciudad, se produjo en la madrugada del día 5 un incendio provocado al parecer por haberse arrojado desde el exterior una sustancia inflamable. En dichos locales de la calle Torras y Pujalt 69 (edificio de las R.R. Reparadoras) se guardaba una notable cantidad del material catequético para niños y adolescentes que se utiliza en los diversos centros de catequesis del sector de San Gervasio. Buena parte de este material (diapositivas, libros, hojas ciclostiladas) fue destruido por el incendio, antes de la intervención de los bomberos. Las pérdidas se cifran en unas 150.000 pesetas.

De "Diario de Barcelona", 11 de maig 1973
veure pàgina 10

avui

recull d'informació i documentació

5 juny 1973 [7]
preu: 10 ptes.

PAÏSOS CATALANS CATALUNYA

★ Moviment Obrer.

SUMARI

PAÏSOS CATALANS Catalunya

- Moviment Obrer: "Talleres AFA", "LA PAPELERA ESPAÑOLA", "CONDIESEL", "HISPANO-OLIVETTI", Resum Lluita Obrer.
- INFORME ESPECIAL "EL SR PORCIOLES".
- Comarques: Castelló d'Empúries o uns drets migevals, El Prat i la supreproducció d'escarola, Cornellà i la canalització del riu, Gadesa, Badalona, St Adrià, Mataró.
- Barris: L'últim Ple Municipal del Sr Porcioles, Vallbona o 20 anys sense aigua ni WC, Afectats del túnel de la Rubira, Assemblees a Montjuïc, El Cinturó de Ronda.
- Professionals: Els economistes contra la Junta de Govern autoritària, Sobre el Projecte de Llei que atempta contra els Col·legis Professionals, Triomf de la candidatura democràtica a Aparelladors, Conflicte al Centre Químic St Jordi.
- Cultura Catalana: Desapareixerà l'ensenyament del català a la Universitat?, L'Ajuntament diu no a Picasso, TV en català, 54 entitats i el monument al Dr Robert, Andorra: retirada de publicacions antifeixistes.
- Església: Xè Aniversari de 'Paura la Terra', Visió cristiana dels fets d'abril i maig.
- Ensenyament: Per un real ensenyament gratuït.
- Repressió: Les bandes feixistes espanyoles en acció, etc.
- Economia Catalana: Paul Bahr, l'Estat espanyol i el Mercat Comú, Reunió a "Madrid" de la Caixa de Pensions, Catalunya ajuda a la industrialització del Rosselló.

EUZKADI

- "La lluita armada d'ETA, per què?" d'HAUTSI, Explosions, Detencions, Església Basca, Repressió contra ETA a Euzka di Nord, Multes i judicis.

DOCUMENTS

- Els Col·legis Professionals diuen NO a Madrid, Informe ++ dels estudiants de català de la Universitat de Barcelona.

PRENSA INTERNACIONAL

- "La langue catalane sous la persécution" de "Le Courrier"

PRENSA DEMOCRÀTICA

- "Nova Catalunya": El procés ascendent cap a la llibertat, "Joves en Lluita": Presentació i Els Joves i la "Hili", "Marxa": L'Assemblea de Catalunya vers noves perspectives.

LLIBRES

- "La vaga de la Harry Walker" de Joan Font i
"La Història de 'La Vanguardia'" de Gaziel

"TALLERES AFA": PLATAFORMA REIVINDICATIVA, ATURS, ACOMIADAMENTS, ETC.

L'empresa "Talleres AFA" està situada en el barri de Sants i té + una plantilla d'uns 600 treballadors. Es dedica a la fabricació de + motors elèctrics lleugers.

A mitjans d'abril va tenir lloc la primera reunió per parlar del nou conveni. En aquella ocasió la direcció es va negar en rotunda a acceptar les reivindicacions dels treballadors -que exposarem tot seguit, oferint només: un conveni per 2 anys, augment del 3% cada sis mesos i res més. Com era de preveure, les converses se suspengueren.

Quant a la Plataforma Reivindicativa, era la següent:

1. Conveni per un any, amb revisió cada 6 mesos segons l'augment del cost de la vida.
 2. Increment de 35.000 ptes. anuals, igual per a tothom.
 3. Cinc dies de treball a la setmana, amb 44 hores.
 4. 100% del salari real en cas de malaltia, accident i jubilació.
 5. Jornada contínua. En cas contrari, gratificació de 1.000 ptes al mes.
 6. Personal femení: a treball igual, salari igual.
 7. Pagues d'1 mes per Nadal i '18 de juliol'.
 8. Antigüetat: abonament per triennis de l'augment actual per què triennis.
 9. Cinc-centes pessetes d'ajut familiar per cada fill en edat escolar.
 10. Anul·lació de l'article 19 de l'anterior conveni. Abonament d'una paga d'un mes en concepte de beneficis.
 11. No a l'eventualitat. Contractes als 15 dies.
 12. Plus de nocturnitat, perillositat i toxicitat sobre el salari real.
 13. Cantina: servei de menjers amb cobert complet.
 14. Anul·lació de l'article 18 de l'anterior conveni. Augment de les primes, i control de les mateixes per part dels treballadors, sense augmentar els ritmes.
 15. El dia de Nadal (24) serà festiu i no recuperable.
 16. L'empresa ha de pagar l'increment dels descomptes per la Seguretat Social i l'IRTP (Impost sobre el Rendiment del Treball Personal).
 17. Adelantar en tres mesos la data d'aplicació d'aquest conveni.
 18. Ajudes suplementàries per als treballadors amb fills subnormals.
- El 7 de maig era el dia per celebrar l'acte de "reconciliació", en la segona fase de discussions del conveni. Al cap d'una estona, l'as-

INFORME ESPECIAL "PORCIOLES"

veure pàgines 3 i 4

Centre de Comunicació
Biblioteca General
CEDOC

sector de la CNS va comunicar a un grup de 60 treballadors que assistien a la reunió en qualitat d'observadors, "que seria convenient que presentessin una plataforma + més 'suaui', en d'altres paraules es demanava una "rebaixa" o una anul·lació de la + Plataforma aprovada pels treballadors. Naturalment, aquests es van negar a treure + res del seu escrit.

Durant els dos dies següents es van celebrar diverses assemblees, en les quals + es va reafirmar la Plataforma i es va decidir d'iniciar l'atur, tot i les amenaces + de l'empresa de despatxar a alguns companys, cosa que va succeir per la nit.

I el dijous, 10 de maig, pel matí es + presenten la gran majoria dels treballadors dels torns del matí i la tarda, concentrant-se al costat de les màquines sense treballar. És cridada la policia i arriben 6 jeeps i 3 "091". Però els intents de coaccionar als obrers fracassen. Aleshores l'empresa tanca la factoria. En total hi + ha, entre despatxats i sancionats, un total de 25 treballadors.

La situació no varia fins que l'empresa decideix un "castig exemplar": el dilluns + 14 comença a regir una sanció col·lectiva + de suspensió de sou i feina per 7 dies, mentre el nombre d'acomiadats passa a 24.

El dimarts, 15, i el dimecres, 16, se + celebren reunions a la CNS, doncs els verticalistes han ofert sales pensant que així "se'ls ficaran a la butxaca". Però resulta que la segona assemblea es converteix en un veritable miting, en el qual + s'hi exposen la situació de la lluita, la solidaritat rebuda, els despatxats, etc. Finalment s'acorda continuar la lluita fins que acabi la sanció col·lectiva. D'altra + banda s'anuncia que tant els acomiadats + com els sancionats han presentats les respectives demandes.

"LA PAPELERA ESPAÑOLA": L'EMPRESA DECRETA EL "LOCK-OUT" I VAGA POSTERIOR

Durant la passada Setmana Santa la di + recollí d'aquesta empresa de El Prat de Llobregat va pretendre que, a l'igual que els anys anteriors, s'anés a treballar inclussu en els dies festius. Però aquesta vegada els treballadors s'hi van negar després d'haver celebrat una assemblea. A conseqüència d'això, l'empresa va declarar el + "lock-out", o sigui tancar ella mateixa + les portes. A més va obrir expedient disciplinari contra 11 càrrecs sindicals.

En acabar el "lock-out" (10 de maig) foren els treballadors qui es declararen en vaga durant tota la setmana següent, demanant, entre altres coses, l'anul·lació dels expedients i demés sancions i la satisfacció de la seva Plataforma Reivindicativa.

Durant tots aquests dies s'han vingut +

celebrant diverses assemblees als locals + de la CNS fins que el dijous, 17, la guàrdia civil els expulsa quan estaven en reunió.

Arribem al dia 18. Des de bon matí es + formen grups a l'entrada de la factoria. Es reafirma la decisió de no entrar. Tot i això, uns 70 -entre administratius i obrers- entren. A la poca estona la direcció comunica que els restants estan tots acomiadats (uns 830) en principi, però que si el 28 de maig tornen a entrar, és possible + que siguin acceptats, encara que es reserva el dret de deixar al carrer a qui creu + guí més convenient. Cal tenir en compte + que l'empresa té uns plans de reestructuració i pot aprofitar aquesta ocasió per durlos a terme. D'altra banda també es reserva la facultat de castigar als qui quedin en plantilla amb la supressió de l'antiguetat, que per a molts significa una part + substancial dels seus salaris.

El 18 de maig els treballadors d'aquesta factoria van redactar unes octavetes en les quals s'explicava la seva lluita i cridaven a la solidaritat activa. D'altra banda s'han recollit unes 125.000 ptes. en + concepte de solidaritat econòmica.

EL PRIMER DE MAIG A PARÍS

Le principal défilé du 1er mai à Paris a rassemblé environ cinquante mille manifestants

Autre fait inhabituel de ce cortège du 1er mai : pour la première fois les délégations de plusieurs mouvements régionalistes défilaient en commun. Ainsi pouvait-on voir côte à côte non seulement la croix d'Occitanie, la bannière de contre-hermine chère aux Bretons, le pavillon blanc des Corses frappé d'une tête de Maure, mais encore les drapeaux du Pays basque et de la Catalogne.

De "Le Monde", 3 maig

"CONDIESEL": VICTÒRIA OBRERA, DONCS L'EMPRESA PAGARÀ ELS NOUS DESCOMPTES DE LA SS

Els treballadors d'aquesta empresa del Metall de St Cugat han obtingut una victòria important: que l'empresa es farà càrrec dels nous descomptes de la Seguretat + Social.

El 3 de maig s'havia celebrat una sèrie d'assemblees a cada secció de l'empresa, + seguida d'una assemblea general, on s'havia acordat de signar un document en tal + sentit. I per a reafirmar-ho, els 700 treballadors iniciaren un atur periòdic d'una hora fins que l'empresa no acceptés la seva petició, cosa que finalment ha succeït.

"HISPANO OLIVETTI": RESPOTA OBRERA A LES AMENACES DE LA DIRECCIÓ: "30 DIES DE SANCTIONS, 30 DIES DE BAIX RENDIMENT"...

El dimecres, 2 de maig, es va celebrar + una assemblea per tractar de la lluita de "SEAT" (Veure número Especial d'"AVUI") i + de la readmissió del company Jordi Costa, + que recentment havia guanyat el judici a + Magistratura, decidint-se fer "picades" i noves assemblees, les quals se celebren periòdicament els dies següents, essent la + més important la del divendres, dia 4, que aplega a més de 1.500 treballadors, i en + la que es decideix iniciar una vaga total.

En arribar el dilluns següent, la situació no va canviar, per la qual cosa l'empresa va sancionar a 1.000 treballadors + amb 2 dies de suspensió de feina i sou. Però aquesta sanció no assustarà als restants companys, els quals continuaran en + la situació de vaga total, exigint a més + l'anul·lació d'aquesta sanció col·lectiva. + L'empresa respondrà amb una sanció a tots els obrers de la factoria.

El dijous, en reobrir-se la fàbrica després de la sanció, va tenir lloc una assemblea, decidint-se reanudar la feina mantenint, però, una actitud vigilant. Motius + no en faltaven: la direcció va cridar a 15 treballadors anunciant-los-hi que quedaven suspesos de feina i sou per 30 dies. Immediatament va córrer la notícia, així com + la consigna: "30 dies de sancions, 30 dies de baix rendiment". I aquell mateix dia va començar aquesta acció.

Lluita obrera—lluita obrera—lluita obrer

Són innombrables les fàbriques en les + quals s'han registrat actes reivindicatius per part de la classe obrera catalana. Destaquem: "SEAT", "Rivière", "Siemens", "Iberia Radio", "Standard", "Saphil", "Uralita", "Armco", "Costa i Font", "Motor Ibérica", "Dragados i Construcciones", "FECSA", "Gindar", "Clasor", "AEG", "ECISA", "COMPRESA", "ACSA", "Aguat", "Eurocorset", "Enrique Vallet", "Tintes Viscolán", "Freixa", etc., etc., etc.

★ INFORME ESPECIAL: SR. PORCIOLES

El passat 11 de maig el govern espanyol ha separat del càrrec d'Alcalde de la capital catalana a Josep M. de Porcioles i Colomer, el qual havia estat designat per a ocupar aquest lloc el març de 1957. Ha estat, doncs, el batlle que durant setze anys ha dirigit aquesta important Corporació. I per tal motiu s'imposa un primer balanç.

Sembla oportú, abans d'entrar en el detall del que ha representat la gestió d'aquest botifler, donar una ullada que expliqui com és possible que un home d'aquestes característiques ocupi la batllia de Barcelona. Per a comprendre aquest fenomen amb perspectiva, hem de referir-nos necessàriament a la destrucció del sistema democràtic català el 1714, a càrrec de les tropes espanyoles d'ocupació. A partir d'aquella cruenta guerra contra Felip V, el primer Borbó, la corrupció espanyola, l'immobilisme, l'esperit dictatorial s'imposen sobre la trajectòria política de les nostres institucions, fonamentades en el diàleg i la democràcia. Tot el que succeirà després no serà res més que un resultat previsible.

A partir d'aleshores els Ajuntaments són administrats per invasors o bé per botiflers (sinònim "dels qui van amb els enemics de la terra"). D'altra part la tradició política espanyola emmetzina el nostre parlamentarisme, el persegueix... Finalment l'autoritat ja no surt directament del nostre noble, ve "designada"; apareix ufanosa a la corrupció, el diàleg és prohibit.

Més de dos segles han passat des de l'inici del procés que assenyalam, però les condicions no han variat pas. En determinades ocasions, Catalunya ha intentat redreçar aquest marceig de què és objecte en les seves institucions, però l'immobilisme espanyolista ha aconseguit de retornar la situació a allò que és la seva posició òptima: la corrupció.

Al llarg de més de dos segles han passat per l'Alcaldia de l'Ajuntament barceloní molt diversos elements, però, independentment de la seva tendència política, el que ens fa equiparar-los a gairebé tots, és que ens són facturats des de més enllà de les fronteres de Catalunya: lluny, a més de 700 quilòmetres, dicten, violenten la nostra voluntat, imposant l'home més favorable als seus interessos.

Naturalment, durant aquest període a que ens referim hi ha hagut excepcions: el Doctor Robert, els homes de la "Lliga Catalana" com Duran i Ventosa, els de l'"Esquerra Republicana de Catalunya" com Companys i Pi i Sunyer. Però al costat d'aquestes breus aparicions del nostre poble a l'Ajuntament barceloní, haurem de senyalar un llarg reguitzell de "satèl·lits" del Govern de Ma-

did, que han imposat un estil de corrupció i servilisme.

Feta aquesta breu introducció, podem passar a detallar alguns dels aspectes que han caracteritzat l'actuació de Josep M. de Porcioles a la Casa Gran barcelonina. D'entrada, pot afirmar-se rotundament que ha satisfet les dues condicions més apreciades per Madrid: corrupció i servilisme. Així, doncs, no és pas estrany que l'hagin deixat ocupar el lloc durant setze anys.

LA CORRUPCIÓ *

Porcioles ha disposat d'una banda d'indivíduos interessats en enriquir-se ràpidament i desafortadament. D'aquesta galeria d'autèntics delinqüents, n'hi ha tres que mereixen una atenció especial: GUILLEM BUENO I HENKE, que ha estat el Delegat d'Urbanisme, i els dos gendres de l'Alcalde, ALFRED BRIALES i MIQUEL VALL.

Res els ha semblat menyspreable; s'han atrevit a tot. Han manobrat amb els diners dels barcelonins i els han canalitzat a través d'un banc de la seva propietat: el BANC CONDAL, el qual, d'aquesta forma, ha crescut fins nivells insospitables.

Han emprès negocis immobiliaris (SPAI, etc.), fabulosament afavorits per l'aplicació a voluntat de les ordenances municipals. Grans afers, que signifiquen muntanyes de milions...

Un detall: Porcioles, que en arribar a l'Alcaldia era propietari d'una fàbrica de paper a Balaguer que estava pràcticament arruïnada, ha revifat aquesta indústria gràcies a una pluja de milions que, naturalment, no ha estalviat.

Fa dos anys s'anuncià l'aparició imminent d'un llibre que portaria per títol: "Els afers del Sr Porcioles", fins aquest punt ha estat important el gangsterisme d'aquesta banda.

Obres públiques, el fabulós negoci dels aparcaments subterranis..., res no ha quedat al marge de l'ambició d'aquest home. Fa uns cinc o sis anys fou objecte d'una estafa "imponent" que demostrà la capacitat econòmica que Porcioles ja havia adquirit. Fou aquesta: un aventurer va embarcar-lo en la compra d'extenses propietats a la zona de La Florida (USA), que després van resultar un seguit d'aiguamolls inservibles. L'estafa era xifrada en 40 mil milions.

Les declaracions anuals a l'Hisenda són també una ocasió per a valorar el cinisme d'aquest botifler. Quan fa uns anys el Ministeri corresponent va posar a la disposició del públic la relació dels contribu-

lents, hi hagué una riada general a Barcelona: el senyor Porcioles declarava uns guanyos anuals de 900.000 ptes. Suposem que aquesta quantitat era només el que gastava en benzina...

EL SERVILISME *

Un seguit de fets il·lustren la "flexibilitat" de Porcioles envers el dictador. Però d'entre tots ells volem assenyalar-ne un que restarà com un dels punts negatius més destacats en la ja prou tòrbida biografia política d'aquest home.

Ens referim a com va permetre que l'Estat espanyol absorbís les Escoles Municipals barcelonines de tan eficaç trajectòria. A principis del 1967 l'Ajuntament va aprovar aquest traspàs. Prèviament l'assumpte havia estat posat on mans de reconeguts enemics de Catalunya com JIMÉNEZ DE ANTA i la feixista MONTSERRAT TEY, els quals l'ajudaren en aquests propòsits. Aprofitant la llei del 17 de juliol de 1945, que prohibia que els Ajuntaments i les Diputacions tinguessin cap escola, "lleis" que, com és evident, anava destinada a limitar les activitats d'aquestes Corporacions a

Catalunya i Euzkadi, fou aprovat que 9 Escoles Municipals i 7 Parvularis fossin regalats a l'Estat.

Aquest pas defineix políticament a Porcioles, doncs ningú no ignora quin significat tenien aquestes escoles: alta preparació pedagògica i per això mateix catalanitat indiscutible, inclosa en els temps més difícils de la post-guerra. El seu abandonament en anys de l'enemic només podia ser obra d'un mestril de la pitjor espècie. Recordem, ni que sigui de passada, que el 1945, en aprovar-se la dita "llei", el Baró de Terrades, que aleshores era l'alcalde, va defensar decididament aquestes escoles de l'annexió, aconseguint evitar-ho. Anys més tard, la dictadura espanyola trobà per fi un aliat addicte per als seus propòsits: el senyor Porcioles.

ALGUNES PUNTUALITZACIONS

Volem tancar aquest tema destacant encara dos aspectes que creen confusió a l'entorn de la figura de Porcioles. En primer lloc, cal desmuntar la falsa impressió de que ha estat un home d'una gran vitalitat, de moltes idees, extraordinàriament dinàmic... Sense voler negar-li alguna d'aquestes qualitats, el que sí convé distingir és que l'autènticament progressiu i dinàmic ha estat i és el poble barceloní en aquest cas i, en definitiva, el poble català.

El profund generador d'aquesta transformació que acusa la nostra capital, canvi caduc en gran part per la manca d'instruments polítics, és el poble en tota la seva dimensió. El poble català, que ha anat recuperant el país i superant la desfeta del 1939, és l'autèntic protagonista que les circumstàncies polítiques no fan més que intentar neutralitzar. Porcioles no ha estat el creador d'aquest dinamisme, n'ha estat l'aprofitador.

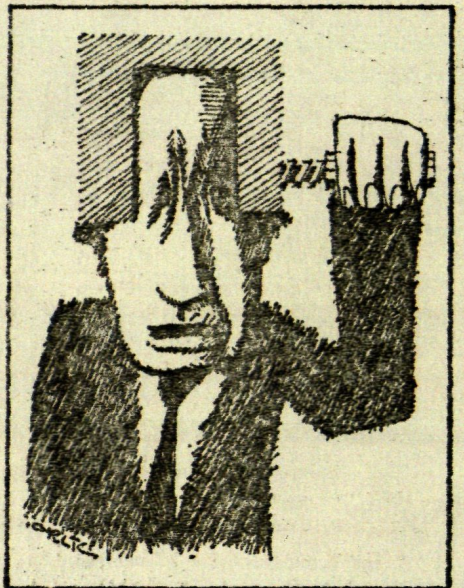
Un últim aspecte que sembla oportú també d'assenyalar, és qui ha estat i qui és el responsable del fenomen Porcioles, és a dir de tot aquest badolerisme desfermat i d'aquests criteris profundament anticatalans. Sovint, els barcelonins ens hem aturat excessivament en mostrar les nostres justes lres contra Porcioles. No és pas que fos innocent, però no era més que l'esclau complaent amb un amo tirànic.

Els catalans en general hem d'esforçar-nos per superar l'anècdota, i Porcioles dins el joc de forces que colonitzen la nostra nació, era un simple peó. L'autèntic responsable és aquest Govern que a 700 quilòmetres de les nostres fronteres, crea la corrupció i impideix el diàleg, i, per tant, la gestió democràtica.

Porcioles ha estat un bon Alcalde de Barcelona per a ells, no per a nosaltres. Però inclús aquest aprofitador, quan ha in-

tentat crear alguna estructura que permetés orientar el creixement de la capital catalana, per exemple amb la fórmula de l'Àrea Metropolitana, ha topat amb la més total "incomprensió". Així, doncs, ens equivocariem si descarregàvem totalment les nostres lres contra aquest titella, que no feia res més que aplicar la política colonial que li ordenaven.

Quan afirmem enèrgicament que no volem Porcioles que constitueixin els nostres Ajuntaments, volem dir, per tant, que no volem la Dictadura que "designa" alcaldes els quals només segueixen aquests dos criteris: corrupció i servilisme.

NOTA INFORMATIVA "avui"

- 1/ En la reproducció de tota mena de documents que "AVUI" inclou en les seves seccions "Prensa Democràtica", "Documents", etc., els subratllats són de l'original sempre i quan no s'indiqui el contrari. D'altra part, els documents inserits ho són en la qualitat d'aportar al lector temes de reflexió i discussió, és a dir sense que l'equip "AVUI" s'identifiqui plenament amb el seu contingut.
- 2/ Degudes les actuals circumstàncies de clandestinitat, no totes les opinions de l'Oposició Democràtica Catalana arriben periòdicament a l'equip "AVUI", amb la qual cosa volem dir que "AVUI" és una revista oberta a tothom i que sempre serà allò que siguin els seus canals d'informació.
- 3/ Actualment s'està preparant un número monogràfic d'"AVUI" el qual estarà dedicat a la problemàtica de l'Ensenyament avui a Catalunya i que sortirà a finals de juny. També pensem dedicar, en un número pròxim, un Informe Especial sobre el nou Alcalde, Sr Massó.

N.R.

- ★ L'EQUIP "avui" CRIDA ALS SEUS LECTORS A QUE PROCURIN UNA MÀXIMA DIFUSIÓ D'AQUESTA PUBLICACIÓ, PASSANT-LA A GENT DE CONFIANÇA, DONCS EN LES ACTUALS CIRCUMSTÀNCIES DE CLANDESTINITAT, EL TIRATGE DE LA PRENSA DEMOCRÀTICA NO POT ASSOLIR XIFRES MASSA ELEVADES, I LI RECORDA:
- ★ "ELS BUTLLETINS I FULLS, UN COP LLEGITS, PASSEU-LOS (NO ELS DESTRUIU SI NO ÉS EN CAS D'URGÈNCIA: LA PRENSA CLANDESTINA COSTA MOLT CARA DE CONFECCIONAR)", de "Lluita contra la Repressió", col·lecció "Papers de Treball i d'Informació" n.º 1, p. 8.

- ★ EMISSORA "LA VEU DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA". Tots els dimarts, dijous i dissabtes, de dos a tres quarts de dues de la tarda, en les ones següents:
15.545 kilocicles ó 20'6 metres	—	12.220 kilocicles ó 24'5 metres	ONA CURTA
15.565 kilocicles ó 19'3 metres	—	10.167 kilocicles ó 29'5 metres	ONA CURTA

★COMARQUES

CASTELLÓ D'EMPÚRIES: UNA MARQUESA VOL RESUSCITAR UNS "DRETS" MIGEVALS...

A començaments d'abril els veïns de la vila gironina de Castelló d'Empúries van rebre una carta de l'apoderat de la Marquesa de Montalto, en la qual se'ls demanava que es posessin en contacte amb la nova propietària dels terrenys, a fi de parlar dels drets (impostos) que aquest té sobre les terres. Els veïns havien pagat fins el segle passat un doble cànon a l'Ajuntament (sobresselt durant la 1ª República!) i al Comte de Medinaceli (que va deixar de pagar-se en no reclamar-lo als interessats). Es perfila, doncs, un afer que pot mobilitzar molt positivament la població.

EL PRAT: TOT I LA SUPERPRODUCCIÓ D'ESCAROLA, ELS PREUS D'AQUESTA NO HAN BAIXAT...

Enguany la collita d'escarola ha estat ruïnosa per a tots els pagesos de El Prat del Llobregat. Les bones temperatures han provocat una superproducció inesperada a tots els països que en són productors. El 60 % de la collita pratenca, que normalment es destina a l'exportació, ha hagut de quedar-se per al mercat interior, i això ha fet baixar el seu preu d'una manera vertiginosa. A Mercabarna el preu pagat als pagesos és tan baix que no cobreix ni les despeses de la collita. Així i tot el consumidor les paga als mateixos preus de l'any passat. Això vol dir que els intermediaris han fet un negoci ben gras.

CORNELLÀ: VINT ASSOCIACIONS CÍVIQUES DEMANEN UNA IMMEDIATA CANALITZACIÓ DEL RIU.

Recentment va tenir lloc una roda de premsa al Centre Social Almeda de Cornellà de Llobregat. En la mateixa, vint associacions cíviques de la zona signaren una carta adreçada al Ministre espanyol d'Obres Públiques, en la qual es demanava que les obres de canalització del Llobregat es realitzin en el termini més breu possible, i també que els dics de protecció de les poblacions de les marges es facin en la primera fase del projecte, encara que això comporti aprovar-ho per trams, a fi que les polèmiques entorn de la desviació del riu no retardin la solució d'un problema tan urgent. L'Ajuntament va contestar: "No se comenarán las obras hasta que no se apruebe todo el trazado".

Cal tenir en compte que l'execució de les obres va ésser aprovada en un Consell

de Ministres l'any 62 i que des d'aleshores s'han produït diverses riudes catastròfiques.

Signaren la carta: Centre Social Almeda, Club de Fútbol Mercader, Club Ciclista de Cornellà, UEC de Cornellà, Patronat Cultural Recreatiu, Club de Bàsquet, Club de Fútbol Cornellà, Club de Bàsquet Cornellà, Penya Barça, Rugby Club Cornellà, Parròquies de St Jaume, St Miquel i Sta Maria, Associació de Veïns del carrer Rubió Ors, Societat La Cadenera, etc.

GANDESA: PINTADES ALLUSIVES A LA SITUACIÓ DELS CAMPEROLS I A LA DELS PAÏSOS CATALANS

Des del 19 d'abril van aparèixer a Gandesa, cap de la comarca de Terra Alta, en l'indret anomenat "Fonteta", on els quintos organitzen una festa molt concorreguda, unes pintades il·lusionades a la problemàtica del món camperol i a la del país en general. Alguns dels eslògans eren: "SOCIALISME I LLIBERTAT", "VISCA CATALUNYA", "PER QUÈ PAGUEM LA SEGURETAT SOCIAL?". Les pintades anaven signades amb les sigles "E.P" ("Exèrcit del Poble") i estaven acompanyades de les quatre barres amb l'estel roig.

El fet va ésser tema de conversa i polèmica a les tertúlies de cafè i a les trobades de joventut, tenint en compte que a la vila hi ha un guàrdia civil per cada 50 habitants (la població és de 3.000) i que els cacs ho dominen tot: des de l'alcalde fins l'únic centre cultural-recreatiu del poble, impedit tot acte encaminat a l'accés per part del jovent de qualsevol activitat que enriqueixi el nivell cultural i humà.

BADALONA: SUSPENSIO D'UN REGIDOR MUNICIPAL INCOMODE PER A L'OLIGARQUIA LOCAL...

El passat 28 de març, el nefast governador civil de Barcelona, Tomás Pelayo Ros, va suspendre temporalment del seu càrrec de regidor de l'Ajuntament de Badalona a Cecília March i Blanch, la qual havia estat elegida pel terç familiar el novembre de 1970.

La seva candidatura va estar presidida pel lema: "Una Badalona justa sobre una Badalona legal", i va aconseguir el 35 % dels vots. Fins ara havia estat l'únic element del Consistori capaç d'oposar-se a l'oligarquia local que presideix l'actual alcalde, Felip Antoja.

Els barris populars han acusat especialment aquesta arbitrarietat que els priva d'una forma d'expressió dels problemes i inquietuds que pateixen. Segons notícies

que circulen per Badalona, la suspensió és del tot injusta i pretén eliminar aquesta veu ciutadana que havia denunciat repetidament els nombrosos negocis bruts que existeixen a l'entorn del botifler Antoja. Últimament un que fa referència a la compra per part de l'Ajuntament de la finca de Can Ruti, important afer de 90 milions de pessetes, que segons opina tothom han anat a engrair les butxaques d'aquests fascinosos.

ST ADRIÀ: MARXA NOCTURNA AMB ESPELMES DEMANANT MILLOR ILLUMINACIÓ ALS CARRERS

A les 9 del vespre del passat 17 de maig, unes 500 persones, portadores de 2 pancartes i de torxes i espelmes, es van manifestar pacíficament per St Adrià del Besòs en demanda de millors en la il·luminació dels carrers de la vila. Gran nombre de veïns es van adherir a l'acte apagant la llum de cases i botigues i encenent espelmes. Després de recórrer durant més de 3/4 d'hora els carrers més importants, els manifestants van tallar per uns minuts els tràfic per la carretera de La Roca. A continuació es dispersaren pacíficament. La policia municipal que els havia estat vigilant, no va intervenir en cap moment.

MATARÓ: EXPULSIÓ DE 300 PERSONES DE L'AJUNTAMENT QUE DEMANAVEN MILLOR ESCOLARITZACIÓ.

En la sessió de l'Ajuntament de Matarró del 2 d'abril, un grup de 300 persones es va negar a abandonar el local quan, després dels parlaments, el Consistori es va negar a parlar d'una instància entregada uns dies abans en la qual es demanava major atenció als problemes d'escolarització. La policia municipal les va expulsar, mentre s'oïen alguns xiulets i crits de "escoles gratuïtes". El grup es concentrà davant l'edifici.

L'ÚLTIM PLE MUNICIPAL DEL PORCIOLES FOU SO TA EL SIGNE DE LA PROTESTA CIUTADANA

El dia 10 de maig es va celebrar Ple Municipal, l'últim que presidia el Sr Porcioles i que va tenir una gran significació política per la presència massiva de barcelonins de diversos barris afectats per les obres i plans parcials.

Més de 300 persones hi van acudir, però la Policia Municipal només en va deixar entrar uns 30 o 40 -les que hi caben en l'espai públic- i va muntar un extraordinari servei de vigilància. Un funcionari municipal va intentar detenir un jove veí, però ho va impedir l'acció decidida dels altres veïns. D'altra banda, a molts periodistes se'ls va demanar que s'identifiquessin i es va fer ocupar la primera fila del pal·lós públic per funcionaris i policies municipals vestits de paisà. Quan l'alcalde Porcioles va anunciar que els dictàmens relatius al pla parcial de Torre Baró, Vallbona i Trinitat, la Plaça Lesseps i el solar de St Joan de Déu (que significarà la destrucció d'una filial de l'Institut Maragall, amb 700 places, per a construir-hi un hotel de cinc estrelles) "quedaven damunt la taula", els veïns assistents es van aixecar en bloc i es van sentir veus + desaprovatòries: "No estem d'acord!", va cridar un dels veïns mentre un altre preguntava on s'havia ficat el seu representant del barri (és a dir el "concejá"), i quan el Sr Porcioles va donar cinquèment + les gràcies als veïns per la seva assistència, se li va dir que tenia "molta cara".

Tot seguit la sala va ésser desallotjada per la Policia Municipal; la qual havia estat cridada pel Secretari, Sr Bermejo. + Fora, les persones que esperaven i les que sortiren iniciaren una manifestació amb pancartes relatives als problemes d'equipament dels barris -especialment la zona de Torre Baró, Vallbona i Trinitat- i que deien: "Volem hospitals", "Hospitals i Escoles", "Vivendes per als expropiats dels túnels", "Que el pla parcial es resolgui avui", etc. Van desfilar per l'escala principal davant la mirada atònita dels funcionaris i policies municipals, i van sortir a la Plaça St Jaume, seguint després per Ferran fins a les Rambles, on eren esperats per la policia armada, amb casc i visera, avisada per la policia municipal. Hi va haver un "diàleg" entre els "Grisos" i els manifestants, els quals finalment es van dispersar sense cap incident. Cal subratllar la presència de moltes dones i criatures en la manifestació.

En el Ple Municipal, ningú no va fer-se ressò dels problemes plantejats pels veïns a excepció del regidor Sr Mir, el qual va

fer una intervenció molt dura contra la política d'expropiacions de l'Ajuntament tot dient que "expropiació, sí, però expropiació, no". Li va contestar l'alcalde, indignadíssim, queixant-se de que sempre s'estava parlant de que hi ha especulació de terrenys.

"VALLBONA, 20 ANYS SENSE AIGUA NI W.C." O LA PROTESTA PER MANCA DE CONDICIONS

Els veïns dels "nou barris" han denunciat públicament, en dues ocasions, la situació deficitària i les males condicions de vida perquè travessen. A la Trinitat Vella un centenar de veïns, aproximadament, va participar en un acte de protesta contra l'ocupació, per part d'una empresa privada, d'un solar del barri destinat, teòricament, a equipament col·lectiu segons el pla parcial. Es va penjar una pancarta i es van repartir fulls denunciant les mancances especulatives. D'altra banda, segons ha informat la premsa, l'Associació de Veïns s'ha dirigit a l'Ajuntament demanant la suspensió immediata de les obres. A Vallbona, els veïns van participar en un acte de protesta per les males condicions de vida, penjant una pancarta en els ponts de la Meridiana amb la inscripció: "Vallbona, 20 anys sense aigua ni W.C." i llençant al carrer bosses d'escombraries com a senyal de protesta per les pessimes condicions higièniques.

LES REIVINDICACIONS DELS AFECTATS PEL TÚNEL DEL TURÓ DE LA RUBIRA (HORTA-CARMEI)

Els veïns afectats pel Túnel del Turó de la Rubira (Horta-Carmel) han plantejat la seva "plataforma reivindicativa" al respecte: 1) Que l'Ajuntament faciliti dins el mateix barri vivendes en perfectes condicions d'habitabilitat a tots els afectats i amb un lloguer inferior a les 1500 ptes.; 2) Igualment, donar locals comercials als botiguers afectats; 3) Solució al problema laboral dels porters de les finques afectades; 4) Tractar especialment els casos dels malalts o jubilats; 5) Atorgar als rellotjats els mateixos drets que als inquilins; 6) Valorar segons els preus actuals en el mercat els pisos que siguin de propietat individual; 7) Indemnització en efectiu als veïns que ho preferixin i que compensi durant 10 anys l'augment de 3.500 ptes. mensuals que aproximadament hauran de pagar amb el canvi de pis, a més de 50.000 ptes. per cada fill a càrrec del cap de família i totes les despeses de trasllat, telèfon, etc.; 8) Que s'estudiï, juntament amb la Comissió Mixta (en

la qual estan integrats els veïns), qualsevol problema especial que congeixi: 9) + Que les indemnitzacions en efectiu siguin pagades en la seva totalitat en el moment en què els afectats signin la seva conformitat, concedint-se un termini de 3 mesos per a abandonar la vivenda.

ASSEMBLEES A MONTJUÏC PER TRACTAR DEL PLA PARCIAL DE LA MUNTANYA (EL POLVORÍ I CAN CLOS CORREN PERILL DE DESAPARÈIXER)

S'han celebrat a Montjuïc diverses assemblees en relació amb el pla parcial de la muntanya, que suposa la desaparició dels barris de El Polvorí i Can Clos. Segons el pla parcial, aprovat per l'Ajuntament de Barcelona i la Comissió d'Urbanisme, els dos barris es convertirien en "zona verda", però espais qualificats actualment com a "verds" passarien a tenir la categoria d'edificables. En la seva aprovació, la Comissió d'Urbanisme va indicar que Can Clos i El Polvorí no es convertirien en espais "verds" fins que s'hagués proporcionat nova vivenda als afectats a la zona. Però com han destacat els veïns, aquest afegit a l'aprovació no té cap valor si no és recollit en l'aprovació definitiva que correspon al Ministeri de la Venda. Els veïns volen saber on es construiran les vivendes, en quin termini de mesos o anys, quines seran les condicions econòmiques i a càrrec de qui correrà la construcció.

EL CINTURÓ DE RONDA: EL SUPREM DECLARA INCOMPETENT A LA COMISSIÓ D'URBANISME

El Tribunal Suprem ha declarat la incompetència de la Comissió d'Urbanisme de Barcelona per a l'aprovació del Pla Especial del II Cinturó de Ronda. De moment, les obres hauran de parar-se fins que el Consell de Ministres o el Ministeri de la Venda l'aprovin definitivament. Però aquesta sentència no modifica la realitat: durant tots els anys que ha durat el plet, l'Ajuntament ha anat expropiant vivendes, escoles i serveis col·lectius. L'única importància que la sentència té és una "satisfacció moral" que de ben poc serveix als qui han perdut la casa, la feina o han estat expulsats del seu barri.

(Aquesta sentència del Suprem és conseqüència d'un recurs que l'any 1968 va interposar l'Ajuntament de Barcelona contra una altra sentència de l'Audiència Territorial de Barcelona, en la qual es deia el mateix: que la Comissió d'Urbanisme no pot aprovar un pla que modifiqui el pla general comarcal del 1953.)

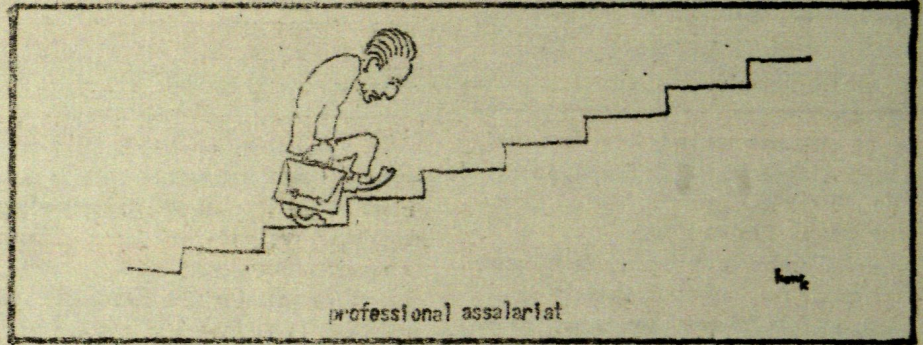
★PROFESSIONALS

ECONOMISTES: PROTESTA PER UNA JUNTA DE GOVERN AUTORITÀRIA I INEFICAC

Quatre-cents economistes han enviat una carta al Col·legi Central d'Economistes (radicat a Madrid) sobre l'actual crisi d'aquest col·legi professional. La carta conté la crisi actual en l'existència d'una Junta de Govern autoritària i que, a més, no ha complert el programa presentat a les eleccions del 1971, i, sota pretext de "reestructuració", ha eliminat la Comissió d'Activitat Professional, redactora de l'informe sobre la situació professional de l'economista i ha redactat un reglament per al funcionament de les comissions de treball obertament autoritària i supeditada a la Junta.

La Junta General Extraordinària celebrada el 28 d'abril de 1972 va aprovar unes "Bases per a la Reforma Democràtica dels Col·legis d'Economistes", elaborades per un grup de col·legiats. En contraposició amb això, el 21 de setembre, el "Consejo General de Economistas" va fer aprovar, mitjançant una Ordre de la Presidència del Govern, un "Estatuto General Unificado de los Colegios de Economistas", elaborat, no cal dir-ho, antidemocràticament.

Aquesta situació forma part de la lluita empresa pel govern contra els col·legis professionals, els quals volen tenir un funcionament més democràtic. En aquest sentit són molt simptomàtics els fets que van ocórrer a l'última Junta General del Col·legi d'Advocats de Madrid, on un nombre important d'integristes, "elféreces provisionals" i advocats estretament vinculats al govern, a "sindicatos", etc., entre els quals es va destacar Lucas Mª de Oriol Urquijo, germà de l'actual Ministre de Justícia, i que van boicotejar violentament, amb crits, agressions, trencament de cadires, etc., el tema de les eleccions. L'objectiu no era únicament boicotejar aquesta assemblea general, sinó impedir que se'n celebrin més, actitud que és la que sembla que imposarà el govern, si els col·legis professionals no hi oposen una forta resistència.

cia.

SOBRE EL PROJECTE DE LLEI QUE ATENTA CONTRA ELS COL·LEGIS PROFESSIONALS

La lluita del govern contra els Col·legis Professionals està contrada, ara, en el Projecte de Llei que es vol fer aprovar per tal d'acabar amb aquest nucli d'activitat democràtica, cada cop més actius. Per això, és molt important la lluita que estan engegant els col·legis a fi de tallar el pas a una llei que posaria l'activitat dels col·legis a mans del govern.

Aquest atac contra els col·legis obeeix a una política perfectament planificada d'ençà de les resolucions secretes del Consejo "Nacional" del "Movimiento", elaborades després del Consell de Guerra de Burgos contra ETA. La reacció dels col·legis, tant dels Països Catalans com de la resta de l'Estat espanyol, ha estat tan dura que cap de les resolucions preses ha estat reproduïda enterament a la premsa. (VEURE EN LA SECCIÓ "DOCUMENTS" D'AQUEST NUMERO LES RESOLUCIONS PRESES PELS COL·LEGIS D'ENGINYERS I D'ARQUITECTES DE CATALUNYA.)

TRIOMF DE LA CANDIDATURA DEMOCRÀTICA EN LES ELECCIONS DEL COL·LEGI D'APARELLADORS

La candidatura Abad-Puiggròs, lligada a l'equip anterior que va ser expedientat per ordre de Madrid, ha guanyat les eleccions del Col·legi d'Aparelladors de Catalunya, celebrades el 3 de maig. El triomf d'a

questa candidatura és molt important si es té en compte que és una resposta expressa dels col·legiats aparelladors a l'intent dels organismes centrals de Madrid d'acabar amb les activitats democràtiques que porta a terme aquest col·legi, especialment pel que fa referència a la revista "CAU".

METGES I INFERMERES DEL CENTRE QUIRÚRGIC ST JORDI PROTESTEN PELS INTENTS DEL DIRECTOR D'INTRODUIR-HI LA MEDICINA PRIVADA.

Des del dia 12 de maig, el personal del Centre Quirúrgic St Jordi de Cirurgia Cardiovascular s'ha declarat en vaga en protesta per la política del director tendent a introduir en el Centre la medicina privada. Quatorze metges (sobre 18) totes les infermeres menys una han adreçat una carta al President de la Diputació, al Consell d'Administració de la Caixa d'Estalvis i al propi director del Centre, denunciant aquesta actuació en el sentit que és una violació constant dels principis que hauria de complir aquest centre mèdic, com a obra benèfica i social que és. La carta acaba demanant la dimissió de l'actual director, com a primer pas per a què el Centre deixi d'ésser una sanejada font de negocis particulars.

Aquesta situació d'atur ve acompanyada d'un nou augment del malestar i de les accions de protesta entre metges i infermeres, en denúncia per les actuals condicions de la sanitat, sobretot entre el personal dels hospitals de la Seguretat Social (per exemple, la lluita que l'última setmana d'abril han portat els metges de l'hospital de Barakaldo (a Euzkadi) i les infermeres del Clínic de Barcelona durant les mateixes dates, i la que a començament de maig han emprès els metges i personal sanitari de la Seguretat Social d'Oviedo), sobretot ara que han augmentat els descomptes que es fan als treballadors en concepte de quota per a la SS, sense que hagi millorat en absolut el nivell assistencial i escandalosament deficient.

★CULTURA CATALANA

DESAPAREIXERÀ L'ENSENYAMENT DEL CATALÀ A LA UNIVERSITAT?

Fa unes setmanes va visitar la nostra + Universitat Central el Sr Suárez, Catedràtic d'Història Mitjana de Madrid i Director General d'Universitats. Es va reunir + amb el Claustre de Professors de la Facultat de Lletres, essent-li exposat, per el degà, el "pla Maluquer" per el qual es reglaria la facultat, i en arribar al capítol de lingüística, va dir que, naturalment, + existia un departament complet de català. + Aleshores, el Sr Suárez va saltar: "ESTO + ES COMO SI EN MADRID SE ENSEÑARA EL MANCHEGO!"...

Setmanes després es va anunciar la desaparició del "pla Maluquer", i amb ell el + català. Així, l'any vinent quasi 2.000 universitaris es veuran privats de l'estudi + de la seva llengua.

L'equip "AVUI", conscient de la gravetat d'aquesta mesura presa pel govern espanyol contra el poble català, nou exponent de la seva política centralista i feixista, i que pretén imposar amb tota energia la + uniformitat "según las leyes de Castilla", crida a les Associacions, Col·legis Professionals, a l'Església, als partits polítics i organitzacions democràtiques, etc., a una acció solidària de protesta. El poc ensenyament del català no pot ser bandejat sense la nostra protesta. Cal fer campanyes per un ensenyament en català a tots els nivells, cal mobilitzar l'opinió pública catalana, etc.

UNA PUBLICACIÓ INFANTIL, "CAVALL FORT", HA ARRIBAT AL NÚMERO 250

Pot semblar estrany que ara parlem d'una revista catalana que sura, que va endavant, doncs recentment ha publicat el número 250. Amb això volem dir que el poble català compra les publicacions fetes en la + va llengua, fet que ens indica que aquesta no està morta ni en decadència com voldrien els governants feixistes espanyols.

L'AJUNTAMENT BARCELONÍ VA DIR NO A UNA OFERTA DE PICASSO D'AMPLIAR EL SEU MUSEU

Recentment s'ha sabut, de fonts ben informades, que, encara no fa un any, l'Ajuntament de Barcelona va declinar un oferiment personal del pintor Pablo Picasso, el qual oferia la seva col·lecció de pintures no pròpies a canvi de la seva instal·lació, a compte de l'Ajuntament, en les cases veïnes al Museu Picasso del Carrer Montcada, + perquè l'afer no oferia prou guanys personals.

TELEVISIÓ EN CATALÀ: UNA LLUITA QUE CAL INTENSIFICAR I PROSSEGUIR

Des d'aquest mes de maig la TVE passa a doblar els seus programes en català: de primer n'hi havia 1 al mes, després s'augmentà a 2 i ara n'hi haurà 1 cada setmana. La mesura -donat el context de repressió + general que actualment es dona a l'E- pot ser que no tingui durada ni continuïtat, + però, no obstant, constitueix -tot i que + no ha canviat la pessima hora en què surt en antena (2/4 de 5), ni ha ampliat el seu radi d'acció al País Valencià- un pas endavant a defensar i ampliar en el camí d'una normalitat cultural molt difícil d'aconseguir sota el franquisme o el post-franquisme.

"AMICS DE LA CIUTAT" I ALTRES 53 ENTITATS CÍVILS DEMANEN LA REPOSICIÓ DEL MONUMENT AL DOCTOR ROBERT

El 14 d'abril, una comissió representativa de 54 entitats cíviques ("Amics de la Ciutat", Jove Cambra de Barcelona, etc.) + va ser rebuda pel Porcicles, a qui lliuraren un document signat per totes aquestes associacions, segons el qual es demana la reinstal·lació del monument al Doctor Robert en el seu lloc, la Plaça Universitat. Recordem que quan l'ocupació feixista de + Barcelona el 1939, tot una sèrie de monuments foren trets dels seus emplaçaments: el de Rafael de Casanova, el de Francesc Layret, el del Doctor Robert, etc.

SEGRESTAMENT DEL LLIBRE "EL TEMPS BARRAT", PREMI JOSEP PLA 1972, D'ALEXANDRE CIRICI-PELLICER

la Brigada d'Investigació Social (BIS) va procedir a una operació de segrestament de tots els exemplars de l'obra d'Alexandre + Cirici-Pellicer, "El Temps Barrat", guanya del Premi Josep Pla 1972, editada per Edicions Destino, sota l'acusació "d'aprosos clandestins", tot i que el llibre porta el "dipòsit legal", el "número de registre" i l'"ISBN" con marca la llei.

ANDORRA: EXPOSICIÓ DEL LLIBRE CATALÀ I RETIRADA DE PUBLICACIONS ANTIFEIXISTES...

Durant els últims dies de març va viistar Andorra una "Delegación Cultural Española" per a presentar-hi llibres catalans! Això potser contentarà alguns "de la cultura" que beneiran el cel en saber que més de 1.000 llibres catalans han estat regalats a Andorra per a formar una Biblioteca Nacional d'Andorra. I no s'adonaran, però, de qui els ha regalat!

Amb motiu de tal visita, i per tal de + no desplaure els il·lustres hostes, van ser retirades de les llibreries i kiosks andorrans totes aquelles publicacions, llibres i discs anti-feixistes que habitualment s'hi troben.

La "Delegación" fou rebuda pel Bisbe de La Seu d'Urgell -copríncep i organitzador de l'exposició- i Antoni Mª Badia i Margarit parlà sobre "Els orígens de la llengua catalana" en la inauguració de l'exposició.

CELEBRACIÓ DEL III COL·LOQUI INTERNACIONAL DE LLINGUA I LITERATURA CATALANES A CAMBRIDGE (ANGLATERRA)

Durant els dies 9/14 d'abril va tenir lloc a Cambridge (Anglaterra) el III Col·loqui Internacional de Llengua i Cultura Catalanes, amb l'assistència de gran nombre de filòlegs i lingüistes romanistes. El + proper Col·loqui ha estat confiat a la Universitat de Basilea (Suïssa) per a l'any + 1976.

Una vegada més veiem amb satisfacció + com la nostra cultura i la nostra llengua són objecte d'atenció per personalitats estrangeres. El que caldria, però, és que en tots aquests Congressos i Col·loquis es parlés de l'anormalitat i de l'opressió en + que viu la nostra cultura nacional, envien telegrams de protesta al Govern espanyol.

DARRERA HORA:

Primeres reaccions per la prohibició d'ensenyar el català a la Universitat. CEDOC
Veure secció "DOCUMENTS".

★ESGLÉSIA

EN EL DÈSÈ ANIVERSARI DE "PAU EN LA TERRA"
DOCUMENT DE "JUSTÍCIA I PAU" DE BARCELONA.

Sota aquest títol, el Secretariat de ++ Justícia i Pau de l'Arxidiòcesi de Barcelona va editar un fullet commemoratiu, del + qual n'extraïem els següents paràgrafs:

"El dia 11 d'abril de 1963, ara fa 10 + anys, Joan XXIII publicava la seva enciclica "Pau en la Terra", i el 3 de juny moria després d'una llarga agonia, acompanyat ++ pel dolor de tots els homes. La seva enciclica tothom l'ha considerada com el testament d'un Papa que mereixé l'amor de tots els homes de bona voluntat.

En aquest aniversari podrem repetir ++ les paraules, del llavors cardenal Montini, pronunciades a Mújla, en el funeral del Papa Roncalli: "No mirem enrera, no el mirem ja a ell, sinó l'horitzó que obrí en el ca -- af de l'Església i de la història; però si volguéssim mirar la seva tomba ja segellada, fixem-nos en l'herència que no pot con -- tenir, en l'esperit que ha infós en la nos -- tra època i que la mort no pot sufocar, i llavors ens veïrem obligats no a pensar en el passat, sinó a fixar-nos en el futur ++ que d'ell arrenca. Què deixa Joan XXIII a l'Església i al món, que no pot morir amb ell? Podrem mai deixar els camins tan na -- gistrals assenyalats pel Papa Joan? Cre -- iem que no."

PER LLEGIR ÍNTEGRE UNA NOTA DEL CARDENAL-
ARQUEBISBE DE BARCELONA, MÚLTA DE 25.000 P.

En el número d'"AVUI"-Especial, datat + el 15 de maig, parlàvem de la nota emesa + pel Cardenal-Arquebisbe de Barcelona, Mnsr Jubany, en relació amb l'assassinat de St Adrià, nota que havia estat censurada pel governador civil de Barcelona. La premsa + del dia 2 de maig feia referència a una no -- ta del Bisbe de Girona sobre una multa de 25.000 ptes, que el governador civil d'a -- quella "provincia" havia imposat al coadjutor de la parròquia de Mercadal, per haver -- llegit, durant una missa, una homilia co -- mentant la dita nota de Mnsr Jubany.

VISIÓ CRISTIANA DELS FETS D'ABRIL I MAIG

Amb data 16 d'abril, el "Grup Cristià de Promoció i Defensa dels Drets de l'Home" de Barcelona va editar un full, que fa referència als fets del moment, i que venia a ésser uns punts de meditació i reflexió per a les predicacions a les parròquies. Heus lo ací:

"La paraula de Déu ha d'incidir en la realitat viva de la nostra circumstància per -- sonal i comunitària.

Ara bé, la manca de mitjans adequats d'informació que pateix la nostra societat + fa que, moltes vegades, la predicació no pugui ser aplicada a les realitats més pu -- nyents perquè aquestes resten amagades.

Amb la intenció de subsanar aquest buit, donem una breu notícia d'uns fets ac -- tuals, perquè els pastors els puguin utilitzar, si ho troben adequat, en el bé de les seves comunitats.

1.- La situació dels obrers de St Adrià, que donà origen a la tràgica mort d'un + treballador, continua sense resoldre's. La setmana passada els obrers van rebre de ++ les empreses una carta en la qual, en termes humiliants, després de reiterar-los una sanció ja passada, els n'imposaven una de nova que els privava de treball uns dies de més. Si passats aquests no compareixien a la feina, serien, segons la carta, despat -- xats. El motiu era la permanència dels obrers en els seus llocs de treball, en vaga + de braços caiguts.

2.- El dia 11 d'abril entrava a la Clínica del Dr Puigvert el jove de 18 anys Jo -- sep-Miquel Anduig i Aldoa /estudiant de Ciències/. L'ingressava la pròpia policia, des -- prés d'haver-lo dut al dispensari de Perecamps i a l'Hospital de Ntra. Sra. del Mar. Havia estat detingut, segons l'acusació, quan repartia fulls a la Plaça de Les Glò -- rries Catalanes. En el moment de la detenció estava sa i bo. En sortir de la Comissa -- ria presentava l'estómac, ventre i baix-ventre durament massagats. Els ronyons no li funcionaven; estava a 3'8 d'urea, i va tenir d'ésser col·locat en el ranyó artificial. El Col·legi d'Advocats hi ha pres part. Es tracta d'un cas límit, ple d'evidència, d'u -- na realitat que ja fa temps és denunciada. Pocs dies abans havia rebut un tracte tam -- bé inhumà, per part d'agents de la policia, el jove Josep M. Hosta. Aquests no són, + per desgràcia, els únics casos. Però són enormement greus -- sobre tot els primers -- i estan perfectament comprovats.

3.- Continuen les detencions, sobretot a comarques, de joves amb el simple pretext de prestar ajut als familiars d'altres detinguts. Ens dol, particularment, que algu -- nes d'aquestes detencions hagin tingut lloc en el claustre de la Catedral de Barcelo -- na i que la policia hagi pogut utilitzar momentàniament, segons sembla, una depend -- ència de l'esmentat claustre per a pagar a un detingut. Estem portant a terme una infor -- mació exhasutiva sobre aquests fets.

x x x

De vegades, la reiteració de fets com els que acabem de reportar, produeix un ++ cert cansament. Alguns preveres es diuen: altra vegada hauré de dedicar la predicació al mateix tema? Toca a cadascú escollir la pedagogia més adient a les seves circum -- stàncies. Però la nostra reiteració informativa no respon a cap caprici, sinó a la trà -- gica perduració d'unes circumstàncies que apellen a les nostres consciències. (...)

El Bisbe de Girona afirmava: l'autori -- tat civil no té dret (jurisdicció) per im -- posar multes a eclesiàstics; en tot cas, el judici definitiu correspon a les autori --

tats eclesiàstiques; la paraula de Déu cal aplicar-la a les circumstàncies concretes, segons diuen el Concili Vaticà II i la De -- claració Col·lectiva dels Bisbes "espanyols".

★ENSENYAMENT

PER UN REAL ENSENYAMENT GRATUÏT...

La gratuïtat serà al camp de batalla ++ més important que enfrontarà els intere -- sos del govern amb els interessos populars. Fins i tot una associació tan reaccionària com la "Confederació Catòlica Nacional de

Padres de Família y Padres de Alumnos" ha sanyalat la necessitat urgent de "portar -- a terme el més ràpid possible l'establ -- iment de la gratuïtat en l'ensenyament bà -- sic. L'associació acaba reclamant la de -- terminació jurídica del règim d'autoriza -- cions dels centres docents no estatals i l'establiment dels corresponents concerts

econòmics amb l'Estat.

La gratuïtat serà, doncs, el punt de rup -- tura més important durant el proper curs, i més quan després dels darrers esdeveniments del primer de maig i les pressions de la ul -- tra-dreta desviaran més i més diners cap el pressupost de manteniment dels cossos re -- pressius.

★ **REPRESSIÓ****LES BANDES FEIXISTES ESPANYOLES EN ACCIÓ****ASSALTEN EL DESPATX DE LA PARRÒQUIA DE ST JOSEP DE MATARÓ**

En la nit de l'1 al 2 d'abril, va ésser assaltat el despatx rectoral de la parròquia de St Josep de Mataró. Els intrusos van forçar portes i panys, registrant tots els calaixos del despatx i emportant-se efectes i documents, entre els quals destaca un "dossier" que el mossèn havia confeccionat amb els andòims (en carta i en cas sette /!/) i fotografies d'inscripcions insultants pintades en el seu cotxe i a les parets de l'església, obra d'una banda feixista.

APEDREGUEN, PER SEGONA VEGADA, LA LLIBRERIA "ÀNCORA" DE LLEIDA

En la matinada del 7 d'abril, una banda feixista va apedregar, per segona vegada, els aparadors de la llibreria "Àncora" de Lleida. Els agressors hi van deixar una nota que parlava del tipus de llibres i revistes que s'hi venen i anunciant que es tractava del "segon avis". L'aparador i la porta d'entrada resultaren amb desperfectes, havent-se presentat a continuació la corresponent denúncia.

ASSALTEN ELS LOCALS DE LA REVISTA CRISTIANA "AGERMANAMENT", DE BARCELONA

En la nit del 21/22 d'abril, una banda feixista va envahir els locals de la revista "Agermanament" (depenet de l'Arxiducesi de Barcelona i que tracta de temes sobre el Tercer Món) situats al Carrer Diputació. Els assaltants van regar amb pintura vermella llibres, revistes i fitxers, ho van remenar tot, se'n van emportar una fotocopidora, una màquina de clixès i clixès, deixant com a tarja de visita inscripcions anticatalanes i anticristianes, amb les sigles PENS (o sigui: "PARTIDO ESPAÑOL NACIONAL-SOCIALISTA") i creus gammades. Els desperfectes pugon a unes 300.000 ptes. Ha estat presentada la corresponent denúncia.

PROVOQUEN UN INCENDI ALS LOCALS DE "NOVA TERRA", UNA EDITARIAL BARCELONINA

Entre la una i les dues de la matinada del 30 d'abril, es va declarar un incendi als locals de l'Editorial "Nova Terra", al Carrer Canalejas nº 61, a Sants. El foc va destruir part dels llibres emmagatzemats (entre ells, "Servitud" -o història novellada de "La Vanguardia" dels Godó- de Joan Puig i Ferrater...). Els danys s'eleven a 2 milions de pessetes, segons va dir el director literari de la casa, Mossèn J. Carreras i Planas, Vicari Episcopal per a Ambients Obrers. Afortunadament, els locals d'"Oriflamma" -la revista mensual catalana de joventut-, que es troben en el pis superior, no van sofrir cap desperfecte.

BREU ALLUSIÓ A LA SEVA ACTUACIÓ A MADRID (ESPANYA)

Els grups feixistes ("Guerrilleros de Cristo Rey", PENS, CEDA, "Fuerza Joven", etc., etc.) també compten amb elements a Madrid, i suposem que estaran tan ben protegits pel Govern i la policia com els seus "amics" de Barcelona.

D'entre les diverses accions dutes a terme últimament, que cal lligar amb les manifestacions de policies i socials, nazis, falangistes i feixistes en general, haguem prenent com a pretext la mort d'un policia l'1 de maig, als crits de "Viva el Fascismo!", "Muera el Opus!", "El Ejército al Poder!", "Garicano, Carrero, dimisión!", "Mueran los curas rojos!", etc., destaquem el brutal assalt contra 15 persones -capellans i seglars- al final d'una missa per al 1er de Maig, per part de "Guerrilleros de Cristo Rey".

L'acte era presidit per Mnscr Oliver, bisbe auxiliar de Madrid, amb participació de membres de l'HOAC i de la JOC. El dirigent de la banda feixista, Mariano Sánchez-Covisa, fou reconegut i denunciat a la policia, però finalment... (vegeu retall de premsa adjunt, extret de "La Vanguardia Española" del 17 de maig).

Con motivo del XXVIII Aniversario del asesinato de

Benito Mussolini

(Duce del Fascismo), tendrá lugar en la parroquia de la Purísima Concepción (Camarin de la Virgen), sita en la calle de Lauria, 70, hoy día 28 de los corrientes, a las 20 horas, la misa en sufragio de su alma y de todos los Gloriosos Caídos por Europa en la Cruzada de Liberación contra el Comunismo. — Barcelona, 28 de abril de 1973.

de "La Vanguardia Española"

Monseñor Oliver ha sido amenazado violentamente. Los atacantes profirieron, entre otros, gritos de «Mueran los curas rojos». Los incidentes

"Diario de Barcelona" 1-5-73

dos los hechos a la autoridad judicial fue detenido el señor Sánchez Covisa y llevado ante el juez de Orden Público. Este decretó su libertad por no encontrar en el materia de delito. — Logos.

PROHIBICIÓ D'UN RECITAL A CÀRREC DE PACO IBÁÑEZ I DE XAVIER RIBALTA

Per als dies 28, 29, 30 i 31 de març, hi havia programats, al Palau dels Congressos de la Fira de Mostres de Barcelona, uns recitals a càrrec del cantant espanyol Paco Ibáñez i del cantant català Xavier Ribalta.

En un principi, el permís governatiu no fou concedit fins el vespre del dia 28, o sigui quan ja no s'havia pogut dur a terme la primera actuació. Tot i això, el 29 fou retirat el dit permís, per la qual cosa no es van poder celebrar aquests recitals.

PROHIBICIÓ D'UNA "SETMANA PALESTINA" A CELEBRAR AL COL·LEGI D'APARELLADORS

Al llarg dels dies 14/18 de maig, el Col·legi d'Aparelladors de Catalunya havia organitzat, juntament amb la "Lliga d'Estats Àrabs", una setmana d'informació sobre Palestina. En la matelixa hi intervingien, entre altres, Manuel Vázquez i Montalbán (periodista i escriptor), el catequètic Manuel Sacristán, els cantants Ovidi Montllor, Maria del Mar Bonet i "Quico" Pi de la Serra. En el programa hi havia conferències, discussions, pel·lícules, recitals, exposició de pintures, etc. Però, i per no haver estat concedit el pertinent permís governatiu, no es va celebrar.

SUSPENSIÓ D'UN FESTIVAL DE "FOLK" A L'AIRE LLIBRE A VALLADOLID AMB PARTICIPACIÓ MULTINACIONAL DE L'ESTAT ESPANYOL

Un grup d'estudiants de la Facultat de Medicina de Valladolid (Espanya) havia preparat la celebració d'un festival de cançó "folk", amb la participació de cantants de totes les nacions de l'Estat espanyol, a la platja fluvial de Puente de Duero, tocant a aquella capital espanyola. Entre els participants hi havia: el català Xavier Ribalta, el gallego Xuan Rubia, els bascos Txolo Agirre i una Coral Basca, etc. El 17 de maig, dos dies abans de la data escollida, el governador civil de la "província" va prohibir la celebració del festival.

Destquem el fet que aquests tipus de repressió no és privativa del nostre país, doncs a Madrid (Espanya) han estat prohibits recentment una sèrie d'actes culturals: A) Suspensió d'un curs sobre la no violència, a celebrar els dies 2, 3 i 4 de maig sota el patronatge de l'"Asociación de Formación Social", i a càrrec de Gonzalo Arias ("l'home de la pancarta"); B) Sus-

pensió de la presentació del llibre "Los Pecados del Summers", original del dit humorista, als estudis del cine Ballesteros, el 17 de maig; i C) Suspensió d'un homenatge a Picasso ("Espanol universal"), organitzat per universitaris per al dia 9 de maig.

★ECONOMIA CATALANA

PAUL BAHR PARLA DEL "PROBLEMA" QUE TÉ L'ESTAT ESPANYOL PER ENTRAR EN EL MERCAT COMÚ.

Paul Bahr, portaveu autoritzat de la C. E. E., ha contestat a la pregunta: "Quin és el patró pel qual la comissió del Mercat Comú mesura el suficient grau democràtic dels estats que postulen la seva adhesió o integració a la C. E. E.?"

La resposta ha estat la següent: "Amb petites diferències, tots els estats que componen la Comunitat gaudixen d'unes eleccions parlamentàries lliures i representatives. Això significa que poden enviar els seus parlamentaris com a representants vàlids al Parlament europeu." Després ha afegit que "el problema de la integració de l'Estat espanyol a la C. E. E. no és únicament polític, sinó també econòmic, doncs l'Estat espanyol porta un 20% de retard en la industrialització sobre la resta d'estats del Mercat Comú. Ara bé, per a un desenvolupament industrial poden fixar-se uns certs terminis amb una quasi absoluta seguretat; en canvi, un desenvolupament polític és molt més difícil de calcular..."

REUNIO A "MADRID" DE LA JUNTA GENERAL DE LA CAIXA DE PENSIONS DE CATALUNYA-BALEARS

L'11 de maig es va reunir a Madrid la Junta General de la Caixa de Pensions de Catalunya i Balears. La sessió extraordinària tenia un especial interès perquè s'esperava que presentaria la petició de jubilació voluntària l'actual Director, Enriquer Lluís Peña. En els ambients econòmics de Madrid circulava tota una sèrie de noms de possibles candidats al càrrec. En qualsevol cas es tractava de gent integrada a la vida econòmica catalana, trencant així un dels aspectes més típics de la colonització econòmica i política imposada pel franquisme damunt el nostre país. Aquesta colonització, que comença ja pel lloc on se celebra aquesta junta, s'efectua a través de la política financera i inversora que han d'adoptar les Caixes d'Estalvi i les de Pensions, i ha estat últimament tema d'estudis i de denúncies (per exemple, en la "Introducció a l'Economia de Catalunya" de R. Trias-Fargas, en els articles de Maluquer Sostres a "El Correo Catalán", etc.). L'accés a la direcció d'una persona vinculada a la vida econòmica catalana no s'ha produït. Això hauria pogut representar un pas important en el procés de recuperació de certs centres de control econòmic del país, en haver estat bloquejat des de les altes esferes: Lluís Peña, tot i jubi-

lat, continua de Director General de la Caixa de Pensions de Catalunya-Balears.

EL PRINCIPAT DE CATALUNYA AJUDA A LA INDUSTRIALITZACIÓ DEL ROSSELLÓ.

El setmanari francès "L'Express" va dedicar, en el número de finals d'abril, una crònica força interessant al fenomen de revitalització econòmica que s'està tot just iniciant a Catalunya-Nord, com a resultat de l'establiment, en aquelles comarques catalanes, d'indústries procedents del Principat.

Com és ben conegut, el Rosselló s'ha vist tradicionalment marginat en els plans de desenvolupament confeccionats per l'administració de París, i, en l'actualitat, presenta alarmants símptomes de estancament. En aquest sentit "L'Express" reconeix que "el Rosselló es buida/emigrant molta part del jovent a París i a d'altres regions industrials de l'Estat francès". "El 31 de gener d'enguany es calculava oficialment en 3.868 el nombre de peticions de treball no satisfetes, afegeix l'esmentada revista.

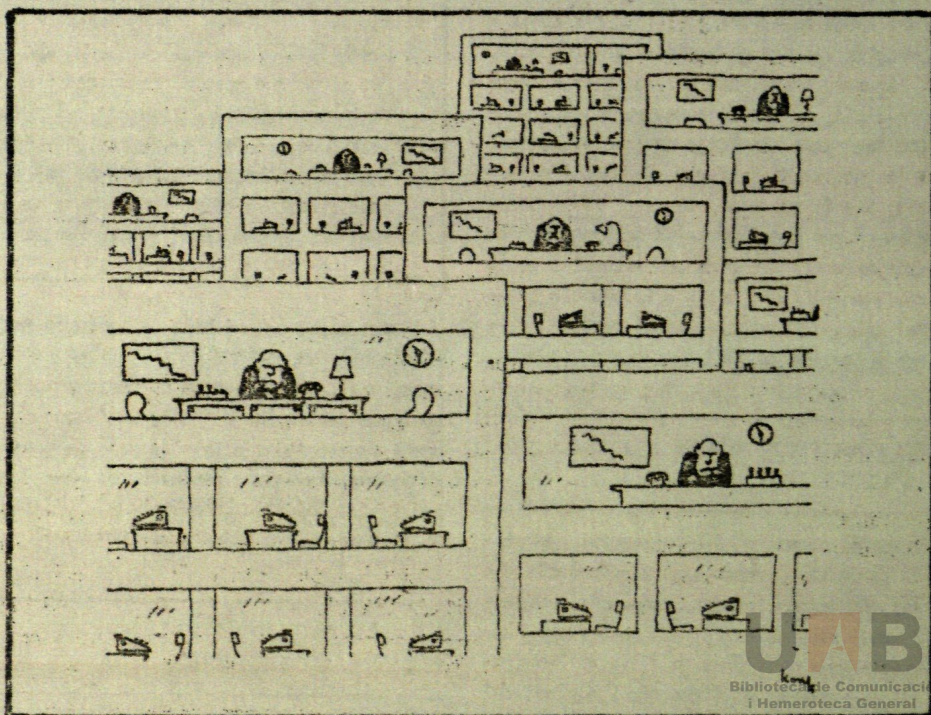
Per a superar aquesta situació i iniciar el treball en la C. E. E., la indústria del Principat està fent acte de presència, malgrat els "recels" de El Pardo i de l'Eliseo. "L'Express" acaba reconeixent: "Aquest interès econòmic comú (entre el Rosselló i el Principat) dona un nou sentit a una única nació formada per aquestes dues regions, les quals han descobert que poden jugar la carta mediterrà-

nia i contrabalançar al sud la potència de l'Europa industrial del nord. Des dels dos costats de la frontera dels estats, els catalans somien en el que anomenem una "euro-regió".

LA BURGUESIA CATALANA DEMANA UN PLAN DE REGIONALITZACIÓ AMB PODER LOCAL AUTÒNOM.

Albert Serratosa, sub-gerent de la Comissió d'Urbanisme de Barcelona, comentava el concepte de "regió" i recentment declarava que "un lastre polític explica que en aquests moments s'estigui planificant l'Àrea Metropolitana de Madrid en el context i, en canvi, l'Àrea Metropolitana de Barcelona s'estigui estudiant sense que hi hagi paral·lelisme un "Plan Regional de Catalunya". Un altre representant significatiu de la burgesia barcelonina, Lluís Carreño, secretari executiu de la Comissió Mixta de Coordinació Estadística de Barcelona va puntualitzar: "Una regionalització sense poder local autònom és un concepte buit sense sentit".

Aquestes paraules parlen clarament del sentir econòmic i polític d'una part significativa de la burgesia catalana, sensible als eslògans i propostes polítiques que parlin de descentralització econòmica i política (de "regionalisme", diuen ells). El que també és clar és que el franquisme i l'oligarquia amb ell lligat no són capaços de satisfer ni aquests mínims interessos de les classes dirigents catalanes.

TRES BOMBES CONTRA IGUAL NÚMERO DE CONFIDENTS O COL·LABORACIONISTES ESPANYOLS

A última hora de la tarde del día 21 de març, una explosió va destruir totalment + un petit taller a Oñate (Guipúscoa/Gipuzkoa). El local era propietat d'un familiar del cacic de la comarca, Miguel Emparanza, el qual és, entre altres coses, el principal accionista de "CEGASA", empresa dedicada a la fabricació de les piles elèctriques "Txiñist", la primera del ram en tot l'Estat espanyol, i conegut espanyollista. + No es van produir ferits.

A la una de la matinada del 10 d'abril; una bomba va explotar a la cafeteria "La + Terraza" d'Elgoibar (Guipúscoa), produint importants desperfectes, però no ferits. + Sembla ser que el propietari era un confident de la policia.

A dos quarts de quatre de la tarda del dia 14 de maig, un altre artefacte va fer explosió a l'interior del bar "Txoko" d'Alsasua (Navarra/Navarra). Tot i que en el moment de l'explosió hi havia una dotzena de clients, cap d'ells va resultar ferit. + En aquest cas el més segur és que s'hagi volgut 'castigar' a un confident.

CÒCTEL MOLOTOV CONTRA LA DELEGACIÓ SINDICAL FEIXISTA A RENTERIA (GUIPÚSCOA)

En la matinada del 13 d'abril, uns desconeguts van llençar còctels molotov a l'interior de la Delegació Sindical de Renteria, a Guipúscoa. Com que es va trigar un cert temps en advertir el foc, els danys + produïts van ser de bastanta consideració.

Aquesta acció recorda les dutes a terme per l'ETA, el mes de desembre passat, contra les cases sindicals de Tolosa, Hernani i la mateixa de Renteria. En aquest sentit, i a fi que els lectors d'"AVUI" coneguin el per què d'aquestes accions, reproduïm en aquesta pàgina uns extractes de la revista "HAUTSI", òrgan d'informació general d'ETA-Vª Assemblée, publicada el primer trimestre de 1973.

ETA REPARTEIX PROPAGANDA RELACIONADA AMB LA MORT DE "TXIKIA" MENDIZABAL

En el número d'"AVUI" Especial, datat + el 15 de maig, fem una àmplia referència a + les circumstàncies que, segons la premsa + 'legal' espanyola publicada a Euzkadi, havien envoltat la mort de "Txikia" Mendizabal, considerat el líder més important del Front Militar d'ETA-Vª Assemblée.

LA LLUITA ARMADA d'E.T.A., per què?

Mediante la canalización del ahorro obrero y popular, con las cuotas sindicales y los seguros sociales, /el Sindicato Vertical espanyol/ ejerce una función directa de represión. No sólo priva al pueblo de unos medios que podrían emplearse en su beneficio, sino que encima los malgasta en esta ridícula y vergonzosa Seguridad Social con un nivel de asistencia inferior al del último estado europeo (Grecia) y con unos curiosísimos superávits anuales de miles de millones. Las pocas instalaciones decentes se encuentran en Madrid al servicio de los jefes del régimen. Esos enormes superávits tienen dos misiones fundamentales:

A/ Subvencionar y financiar los sectores deficitarios del capitalismo (INI, Munos, etc.)

B/ Financiar los mecanismos ideológicos-represivos del sistema, mediante publicaciones fascistas (/cas del diario/ "Pueblo" /de Madrid/), que se encargan de difundir constantemente todo un conjunto de elementos ideológicos alienantes, fascistas y anti-vascos, propensos a la creación de mitos reaccionarios que sirvan para mantener idiotizadas a las masas; mediante la implantación de un sistema de enseñanza reaccionario, burgués y desnacionalizador; y sobre todo con el mantenimiento de un gran aparato de explotación y represión que no vacila en actuar directamente contra el No violento Obrero, tanto en nuestro país (Erandio, 1969), como en España (Granada 1970 y Madrid 1972), Galicia (Ferro 1972) o Cataluña (Seat 1972).

El Sindicato Vertical, por último, toma en Euzkadi sus características opresivas especiales por cuanto que oculta desde su estructuración inicial la necesidad revolucionaria de independencia de nuestro pueblo, integrándolo violentamente en esta inmensa cárcel de hombres y pueblos que es el Estado español.

Por todo esto es por lo que, cara a la estructuración de un auténtico movimiento de trabajadores vasco, necesitamos desenmascarar, aislar y destruir el Sindicato Oficial.

Esto es precisamente lo que nos movió a realizar las acciones anti-sindicatos el pasado 5 de Diciembre, en donde comandos armados de ETA ocuparon, desalojaron y destruyeron simultáneamente las Casas Sindicales de Hernani, Tolosa, Renteria e Irún, a plena luz del día y burlando la estrecha vigilancia de los controles policíacos en carreteras, caminos, accesos y salidas de centros urbanos de toda la zona.

Las razones que han motivado estas acciones son:

- 1) Intentar desenmascarar ante el pueblo y la clase trabajadora la verdadera naturaleza del Sindicato Vertical, mostrándolo como uno de los más completos instrumentos represivos del Estado;
- 2) Apoyar y completar las acciones de masas (huelgas y paros en Renteria, Herrera, + Usurbil, CAF, etc.) llevadas a cabo por la clase obrera de Euzkadi;
- 3) Demostrar que nuestra capacidad ofensiva sigue intacta, a pesar de la represión + desencadenada sobre nosotros, al mismo tiempo que poníamos en evidencia la vulnerabilidad del aparato de represión y ocupación fascista en nuestro territorio;
- 4) Recordar a nuestros compañeros del proceso de Burgos -hoy encarcelados en pésimas condiciones- y rendir homenaje a nuestros militantes caídos /en combat/ en 1972: Goikoetxea, Mugika, Martínez de Murgía y Aranguren.

Doncs bé, a última hora de la tarda del 27 d'abril, un comando d'ETA, format per 3 nois, armats, van prendre un cotxe informant que pertanyien a l'ETA, se'l van endur i van escampar octavetes pels carrers de Bilbao, les quals parlaven del recent + assassinat d'Eustaki Mendizabal (a) "Txikia", ocorregut a Algorta el 19 d'abril.

A BILBAO, UN POLICIA RESULTA FERIT PELS DISPARS D'UN COMANDO D'ETA

2 dies després de la notícia anterior, i

molt possiblement relacionada amb ella, però sense que la premsa 'legal' espanyola ho confirmi, dos joves d'ETA que repartien propaganda referent a la mort de "Txikia", pel barri bilbaí de Bagaza, van ser descoberts per un subinspector de policia de Bañakaldo, Ludovino Rodríguez Mateos, el qual els va fer front resultant ferit de bala + en intentar agafar-ne un que aconseguí fugir finalment. L'altre fou detingut per un guàrdia civil, vestit de paisà, que casualment (!) passava per allà, essent identificat com Yon-Joseba Mendizabal, de 22 anys, i resident a Santurze.

El fugitiu, Roke-Xabier Mendez Billada, de 19 anys i també resident a Santurze, va marxar tot seguit a casa de la seva nòvia; Maria-Isabel Santos, i se la va emportar. Quan aquesta va tornar, al cap de 32 hores, fou detinguda immediatament per la guàrdia civil, que la va interrogar.

Mentrestant, Roke-Xabier, que, per cert, és un escriptor amb futur doncs ja ha aconseguit diversos premis literaris, es va amagar, aconseguint finalment fugir a l'Estat francès segons ens informa la premsa del 12 de maig.

En relació amb aquest assumpte es van practicar una sèrie de detencions a Bilbao. Són: Xosefina Fuente Bilbao, Xoseba Ortiz Puente, ambdós acusats d'haver ocultat a casa seva a "Txikia" Mendizabal i a Roke-Xabier i la seva nòvia; Luis Martin Bosch, Yon-Andoni Mendizabal Garzia, Luis Martiñez i la Menor Maria Cabrera Ruiz. Tots ells foren interrogats per la policia. Al cap d'uns dies, foren posats en llibertat: Cabrera Ruiz, Ortiz Puente i Maria-Isabel Santos. Els restants quedaren en presó sotmesos a la Jurisdicció Militar, acusats d'estar relacionats amb ETA.

TIROTEIG ENTRE LA POLICIA I GUÀRDIA CIVIL I UN COMANDO D'ETA A GETARIA (GUIPÚSCOA)

El dijous, 3 de maig, per la tarda, un comando d'ETA que es dirigia d'Orio a Bilbao en un cotxe, va adonar-se que era perseguit per les forces 'd'ordre públic'. En arribar a Getaria, dos dels ocupants van baixar mentre els altres dos fugien amb el cotxe a tota velocitat. Els dos primers van marxar a peu pels voltants de la vila, moment en que es va produir el tiroteig, no resultant ningú ferit, afortunadament. Posteriorment, la premsa va informar que havia estat identificat un dels membres del comando com Tomas Azkue Aldabaldeireku, de Zarautz i de professió viatjant. Els quatre activistes d'ETA aconseguiren despit de la persecució de la policia.

L'AFER HUARTE PASSA ALS TRIBUNALS MILITARS

En relació amb les detencions hagudes (veure número d'"AVUI" datat el 27 de març passat) per l'afer Huarte, el 29 de març van ser anomenats 2 jutges militars especials a Pamplona/Iruña i a St Sebastià/Donostia.

Posteriorment, el 8 de maig, cinc persones acusades d'estar-hi implicades (Xoseba Recarte Fernandez de Lezea, Francisco Xabier Menendez Goikoetxea, Maria Gonzalez Zarageta, Angel Zoko i Jesus Gomez Azkarete) foren informades que el seu sumari havia estat "sobrescrid" provisionalment. Tot

i això, encara continua el procés per a unes altres 17 persones.

MANIFESTACIÓ -I MULTES- PER MANIFESTAR-SE EN SOLIDARITAT AMB UN CAPELLÀ APALLISSAT

En el número de març d'"AVUI" informàvem de l'agressió, per part d'una banda feixista, contra un capellà de la parròquia de Sta Maria de Portugalete (Bizkaia).

Posteriorment va tenir lloc una manifestació de solidaritat amb l'agredit, a resultes de la qual el governador civil va imposar multes que oscil·len entre 10 i 25 mil pessetes a 7 veïns de la localitat: al coadjutor, Joseba Goñi Alzueta, al metge, Angel Aldai, etc.

ALLIBERAMENT DELS QUATRE CAPELLANS MULTATS PER PRONUNCIAR HOMILIES A VIANA (NABARRA)

També parlàvem en el número de març d'aquesta publicació que 4 capellans de Viana havien estat multats amb 75.000 i reclusos en el Monestir de La Oliva, per haver pronunciat unes homilies a Viana (Nabarra) arran, sembla ser, de l'afer Huarte.

Amb data del 30 de març, els 4 eclesiàstics van poder abandonar el Monestir de La Oliva i reintegrar-se a la seva parròquia.

EL BISBE DE BILBAO CONTRA ELS CRISTIANS QUE ES DEDIQÜEN A GRAVAR HOMILIES PER A DENUNCIAR DESPRÉS ALLÒ QUE S'HI HA DIT

En una nota publicada el 15 de maig, el bisbe de Bilbao, Mnsr Añoveros, expressa el seu desacord amb aquella gent que va a les esglésies amb la intenció de gravar la predicació, sense tenir cap permís, a fi de poder denunciar després "amb proves" el que s'havia dit, ja que la jerarquia de l'Església és l'única que pot jutjar el contingut de les homilies.

352 CAPELLANS BASCOS SIGNEN UN DOCUMENT, ADREÇAT A LES AUTORITATS ECLESIASTIQUES, PARLANT SOBRE ELS PRESOS POLÍTICS

Un total de 352 capellans d'Euzkadi han signat un document reclamant el millorament de les condicions en què viuen els presos polítics de l'Estat espanyol. L'escriptura ha estat enviat als bisbes bascos, a la Secretaria d'Estat del Vaticà i a la Comissió Internacional 'Iustitia et Pax' amb seu a Roma, segons ens informa "Le Monde" de París, amb data 4 d'abril.

En el document es parla de la situació inhumana dels detinguts polítics, es demana la formulació d'un estatut del Pres Polític, la fi de la discriminació, que l'o-

piní pública estigui convenientment informada, i una intervenció 'ràpida i perseverant' de la jerarquia eclesiàstica.

PROHIBICIÓ D'UN FESTIVAL DE MÚSICA BASCA A ALGORTA (BIZKAIA)

El 12 de maig, el Ministeri de la Governació va decretar la prohibició de celebrar un Festival de música Basca que havia de tenir per escenari Algorta, a Bizkaia. L'audició estava programada com a punt de clausura d'una Setmana Cultural Basca.

EL SUPREMI CONFIRMA UNA MULTA PER UTILTZAR LA BANDERA BASCA EN UNA CARRERA CICLISTA

Amb data 9 d'abril, el Tribunal Suprem de l'Estat espanyol va confirmar una multa de 10.000 pessetes que havia estat imposada el 1967 pel governador civil a la societat ciclista d'Amorebieta (Guipúscoa), arran d'haver posat, com a senyal de meta, una pancarta amb els colors vermell, blanc i verd, els de la bandera basca.

Quan s'arriba a aquests extrems de buscar quatre pèis a un ou, vol dir que passa alguna cosa, no?

EUZKADI NORD: REPRESSIÓ CONTRA ENBATA I ETA

El 6 d'abril la premsa informava de la descoberta d'un dipòsit d'armes i propaganda d'ETA a Baiona (Euzkadi Nord). Amb tal motiu van ésser detingudes 6 persones.

A Hendaià va ser trobada, també per la gendarmeria, una "xarxa de recolzament i propaganda" d'ETA, aquells dies.

D'altra part, ha estat aplaçat el pronunciament de sentència en el judici que se segueix a Baiona contra el director del mensual "Enbata", òrgan del grup nacionalista i revolucionari basc d'Igual nom que actua a Euzkadi Nord, Mikel Burukoa, per articles "injuriuosos per a la policia de l'Estat francès", tan democràtic i etc.

Finalment, ha estat coneguda la sentència que un tribunal de Baiona ha imposat a 3 militants d'ETA, refugiats a l'Estat francès, en l'afer del dipòsit d'armes esmentat més amunt: Xoseba Iriarte, 1 any; Xoseba Txoperena i Ignacio Fernández, 4 mesos. I... "Vive la France!"

UNA NUBE DE ANHIDRIDO SULFURICO CONTAMINO AYER LA ATMOSFERA DE BILBAO

Causó molestias pulmonares sobre un área de 750 mil

vecinos de Consultación y Hemeroteca General 16 de maig CEDOC

★ DOCUMENTS

ELS COL·LEGIS PROFESSIONALS

DIUEN NO A

MADRID

A) DEL COL·LEGI D'ENGINYERS

El Projecte de Llei sobre els Col·legis Professionals ve a introduir canvis importants dins d'aquests agrupaments que resalten en el context institucional del país i pel seu funcionament democràtic.

Creiem que la seva intenció fonamental del Projecte de Llei es pot resumir en els següents punts:

1.- Limitar la representativitat dels òrgans electius mitjançant el jurament per part dels candidats dels "Principios del Movimiento" /sic/, introduint així una politització unilateral dins d'una corporació professional en la que hi participen, lògicament, persones de diferents ideologies.

2.- Limitar l'actuació dels Col·legis en conferir al Govern el poder de frenar qualsevol acte corporatiu que consideri innadequat, basant-se en una interpretació excessivament àmplia d'allò que constitueixen actes nuls de ple dret, que pot acabar convertint el Col·legi en un estricte instrument il·legible a l'original.

3.- Reduir les funcions dels Col·legis de tal forma que, de portar-se a terme, es transformarien en organismes anacrònics respecte de les actuals necessitats dels professionals.

Seria difícil d'entendre la intenció del Projecte de Llei sense posar-lo en relació amb les posicions defensades pels Col·legis Professionals en els darrers temps: la del Col·legi de Doctors i Llicenciats criticant la Llei General d'Educació; la del Col·legi d'Arquitectes amb les crítiques a les actuacions urbanístiques de l'Ajuntament de Barcelona; la del nostre Col·legi amb l'efar de la destrucció del Pont de Melles de Rei; la del Col·legi d'Advocats amb les preses de posició adoptades arrel del Congrés de Lleó, etc.

Es evident que amb aquestes preses de posició els Col·legis s'han limitat a traïr un descontentament latent a les capes professionals per ells representades. En bona mesura, això és un resultat lògic de la pròpia evolució de la situació. D'elles privilegiades del cos social, aquestes capes s'han convertit progressivament en sectors cada vegada més allunyats dels centres de decisió i més subjectes a condicions salarials de treball.

El Projecte de Llei encaixa, doncs, en

sembla, en un conjunt de mesures preses en els últims temps per l'Administració i tendents a frenar el paper jugat pels Col·legis.

No podem fer, per tant, altra cosa que oposar la nostra veu a les mesures que s'intenten portar a terme, reafirmant la nostra posició de principi en favor de l'autonomia dels Col·legis Professionals, la qual sols és possible en un marc de respecte de les llibertats democràtiques.

(RESOLUCIÓ APROVADA PER UNANIMITAT EL DIA 2 DE MAIG DE 1973. LA PREMSA ES NEGÀ A REPRODUIR-LA ÍNTEGRAMENT.)

B) DEL COL·LEGI D'ARQUITECTES

El Gobierno español está preparando últimamente una Ley sobre los Colegios Profesionales. En el texto del Proyecto de Ley figuran, fundamentalmente, los siguientes aspectos:

Las funciones de los Colegios se reducen a los meramente corporativos y gremiales: ordenación del trabajo interno, impedir la competencia desleal, evitar el intrusismo, ejercer la facultad disciplinaria interna, y defender la profesión. Los Colegios no podrán ejercer funciones públicas, salvo aquellas que se legalicen. El Gobierno regulará las incompatibilidades y los honorarios. No se podrán realizar actos que excedan del marco estrictamente corporativo y aún éstos con ciertas limitaciones. Se obliga a los Colegios a colaborar y a poner al servicio de la Administración para todo lo que se les solicite. El Decano y las Juntas de Gobierno serán los directamente responsables de todo lo que suceda. Se redactarán nuevos Estatutos que el Ministerio controlará en todos sus aspectos, incluidos el económico y el disciplinario. Los candidatos a miembros de las Juntas de Gobierno deberán jurar los Principios del Movimiento y de las Leyes Fundamentales del Reino. No podrá ser candidato aquel que legalmente (?) /sic/ lo tenga prohibido. Los que ejerzan la profesión tendrán voto doble.

En resumen, el Gobierno regula las condiciones generales de la profesión, el Ministerio fiscaliza y controla todas las cuestiones corporativas. Todos los aspectos no directamente corporativos son excluidos

del marco colegial.

Todo lo anterior representa la supresión del carácter democrático que hasta ahora tenían los Colegios. La "democracia" colegial ha dado facilidades a la lucha por la verdadera democracia y contra el sector profesional que se beneficia de la corrupción y especulación. Permite que hasta cierto punto los profesionales participen de las cuestiones que les afectan. Sin ella es imposible que los Colegios velen por las cuestiones generales de su competencia, tales como: urbanismo, ordenanzas, calidad, asistencia, etc. El nuevo Decreto supone la imposición de unas Juntas fascistas que ejerzan el papel de guardianes del orden interno. La Ley trata de impedir que los Colegios opinen públicamente sobre temas que conciernen a los profesionales y afectan al pueblo. Pretende evitar la protesta profesional con el fin de dejar las manos libres a la especulación de los monopolios nacionales y extranjeros. Destruye la autonomía de los Colegios convirtiéndolos en un aparato burocrático controlado directamente por el Gobierno fascista a través de sus Ministerios y sus Juntas Impuestas. Esta medida es la culminación de la escalada represiva sobre los profesionales: prohibición de elecciones a los Licenciados, veto a las candidaturas de los Abogados de Madrid, expediente a la Junta del Colegio de Aparejadores de Barcelona, despido de médicos, prohibiciones continuadas de conferencias, asambleas y actos. Es una medida fascista contra todos los profesionales.

Tal medida no se da por casualidad. Los profesionales, a través de sus Colegios, han ido ampliando en los últimos años sus luchas contra la corrupción, la especulación y la opresión, por las libertades democráticas y las mejores condiciones de trabajo. Los abogados, como se puso de manifiesto en el Congreso de León, y en otras declaraciones, asambleas y actos, están luchando contra las jurisdicciones especiales /TOP i tribunals militars/, por la libertad de los presos políticos y por la democracia. Los licenciados se han movido repetidas veces contra la Ley de Educación y por la gratuidad y mejoramiento de la enseñanza, uniéndose a los maestros y estudiantes en muchas de estas luchas. Los médicos están luchando por una medicina hospitalaria, por la mejora asistencial, por una democratización de la medicina y sus instituciones. Los arquitectos

tos en contra de la especulació del sòl i les condicions urbanes i de vivenda, per una efectiva aplicació de les incompatibilitats i per una ensenyança racional de la arquitectura. Els periodistes lluiten contra la repressió ideològica i el control informatiu i per la llibertat d'informació. Els farmacèutics defensen la autonomia de les Col·legis regionals frente a la imposició d'un Col·legi central + /en Madrid/ estrechament unit al capital monopolista mitjançant el control de les fondes de la Seguretat Social. Els aparelladors frente a les imposicions de l'Administració i per la seva elevació professional. Altres Col·legis, Ingenieros i Economistes, estan sumant-se pas a pas a esta corrent general de lluita.

La nova Ley, per tant, no surge per casualitat, sino que es un vano intent del Govern de parar les lluites emprendi-

des per les Col·legis Professionals para defensar els seus justos interessos i per la democràcia. En este sentit la Ley tiene un clar caràcter repressiu i se insereix en el marc de recrudesciment del feixisme en tot el país. Pretende destruir les Col·legis Professionals, úniques institucions del país donde existe una certa democràcia, organitzant-los a la manera feixista. El Govern dictatorial va sistemàticament promulgant una sèrie de Lleys i mesures para apuntalar el seu tambaleant poder i assegurar la seva opressió contra el poble: la aplicació de la Ley de Bandidaje i Terrorismo, la reforma del Còdigo Penal i de Justícia Militar, la nova Ley de Orden Públic, les mesures disciplinàries sobre la Universitat, la repressió violenta de les manifestacions, el assassinat de obrers, i ara este Projecte de Ley sobre les Col·legis Professionals.

Ante este atac dirigit a tots els professionals debem de estrechar files i forjar la unitat de tots les Col·legis en contra del Projecte de Ley. Superar nostres aïllades lluites anteriors i unirnos tots els professionals en una sola lluita para defensar la autonomia de les Col·legis Professionals. Desenvolupar nostra unitat para la defensa de nostres drets democràtics, tomar la iniciativa lluitant per la elevació de la democràcia en nostres Col·legis. En este sentit nostra lluita participa i se uneix a la lluita popular per les llibertats democràtiques i en contra del feixisme. La nostra es per tant una lluita justa.

(RESOLUCIÓ APROVADA EXTRAOFICIALMENT PER COL·LEGI D'ARQUITECTES EL MES DE MAIG D'ENGANY I QUE LA PRENSA ES NEGÀ A PUBLICAR.)

Darrerera Hora

INFORME DELS ESTUDIANTS DE CATALÀ DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

El document que reproduïm a continuació ha estat repartit profusament, entre d'altres llocs, per les Facultats de Filosofia i Lletres de la Universitat Central i de l'Autònoma. Com diem en la secció "Cultura", es tracta de la primera reacció dels universitaris a l'intent de fer desaparèixer, entre altres assignatures, la del català.

EL FUTUR DELS DEPARTAMENTS DE CATALÀ DE LA UNIVERSITAT.

1.- El català a la Universitat actual.

L'any 1967 es creà a la Universitat de Barcelona el Departament de Filologia Catalana. El "Pla Maluquer" configurà aquest Departament dins la secció de Romàniques + amb onze assignatures a l'especialitat (en els cursos de 3er a 5è) i dues als cursos comuns (1er i 2on). Enguany hi ha un centenar d'alumnes al Departament (que es volen llicenciar específicament en Filologia Catalana), i prop de 2.000 alumnes que cursen les assignatures que el Departament ofereix a Comuns.

L'any 1967 també es va fundar la nova + Universitat "Autònoma" de Barcelona. El seu Departament d'Hispaniques se subdivideix en dues seccions: castellà i català. El cicle de graduat (tres cursos) comprèn 6 assignatures específiques. Per a obtenir el títol de Llicenciat (2on cicle) cal fer dos anys d'especialització en la matèria. La meitat dels alumnes del Departament de llengües Hispaniques segueixen l'especialització de català.

A nivell de cursos comuns, o de primer cicle, cal recordar les extensions universitàries de Mallorca, Tarragona, Girona i Lleida, on es donen assignatures depen-

dents dels Departaments de català a les 2 Universitats, i en les quals molts alumnes han manifestat la intenció d'incorporar-se als esmentats Departaments.

Des del primer moment de la seva fundació (1967), aquests Departaments han atret bon nombre d'estudiants, tant per l'interès envers la Filologia Catalana com pel prestigi dels professors. El nombre ascendent d'alumnes ha estat -i és- impressionant, tot i la manca de seguretat quant a "sortides" professionals. Precisament per solucionar això, i prevenint la sortida de les primeres promocions de Llicenciats en Filologia Catalana, els Caps dels dos Departaments cursaren una instància al Ministeri d'Educació i Ciència demanant Catedres de Llengua i Literatura Catalanes als Instituts d'Ensenyament mitjà del Districte Universitari de Catalunya i Balears, de la qual no s'ha rebut /encara cap/ resposta.

Cal fer esment que la "Ley General de Educación" promou l'estudi i el coneixement de les cultures i llengües "regionals" i que els Estatuts Provisionals de la Universitat de Barcelona (article 8, títol I) diuen literalment: "La Universidad de Barcelona, en base a lo establecido en el artículo 1. 3 de la 'Ley General de Educación' dedicará atención preferente a las peculiaridades de la región catalana; de modo singular a lo concerniente a su desarrollo social y económico, lengua, historia y arte, y, en general, a todo lo que constituya el patrimonio cultural de la región".

Cal recordar també la importància de + Barcelona dins la vida cultural catalana i l'interès creixent que la nostra llengua i

literatura tenen en els estudis de Romàniques a /la resta del/ món. Sovint venen a la Universitat de Barcelona especialistes i estudiants a perfeccionar els seus coneixements de català. Hi ha nombroses Universitats, arreu del món, en les quals s'ensenya el català. Els nombrosos Congrésos de Llengües Romàniques en els quals el català és una llengua preferent i els Congrésos específics de Llengua i Literatura Catalanes, en són una prova més del respecte internacional envers la nostra cultura. El darrer Congrés de Llengua i Literatura Catalanes, celebrat a Cambridge, n'és una bona prova. També algunes Universitats de la resta de la Península desitgen d'establir ensenyaments de Català.

2.- L'anomenat "Pla Suárez".

A principis d'abril /de 1973/ va començar a circular el rumor que el Director General d'Universitats -el Sr Suárez- estava elaborant un nou pla per a les Facultats de Filosofia i Lletres. Els estudiants i els professors fem esforços per tal d'actuar que hi ha de cert. Com a resultat de les diverses visites al Ministeri d'Educació i Ciència, es va confirmar que les directrius d'aquest nou pla començaran a ésser aplicades l'any que ve.

Contingut del pla:

Tot i que la informació i les notícies són molt imprecises, les directrius del nou pla semblen ser les que resumeix "La Vanguardia Española" (del 18-V-73) tot rebutjant-lo:

- 1.- Degradació alarmant del nivell científic universitari.
- 2.- Reducció de l'especialització i el nombre d'assignatures.

(Desapareixen 333 assignatures de les 401+ del "Pla Maluquer" actual.)

3.- Negació de l'optativitat.

4.- Divisió selectiva en cicles.

5.- Fragmentació de la Facultat.

6.- Liquidació de la majoria dels Departaments existents, entre els quals figura + el de Filologia Catalana.

7.- Elaboració del pla sense tenir en compte l'opinió dels professors i alumnes interessats.

Els catedràtics de la Universitat de + Barcelona s'oposen a l'aplicació d'aquest pla i defensen unànimament el "Pla Maluquer" vigent. Els alumnes, per la seva ++ banda, també hem expressat decididament + l'oposició a aquest pla que significa un greu retrocés respecte de l'existent.

3.- La Llengua i Literatures Catalanes i el nou pla.

Tots els Departaments resten perjudicats pel "Pla Suárez", en la versió actual, però el nostre més que cap: senzillament, desapareix. L'aplicació del "Pla Suárez" a la Universitat significaria tallar l'esperançador desenvolupament de la cultura catalana a la Universitat, ara ++ que havia aconseguit una evident consolidació i començava a donar valuosos fruits. Significaria un greu cop per al conreu ++ científic del català, per a la investiga-

ció en el terreny de la nostra cultura i, sobretot, significaria la desvinculació entre la Universitat i la cultura del país, + la minva de la seva personalitat i la ignorància de la seva realitat.

Encara que no es decretés explícitament la desaparició de tot el Departament de Filologia Catalana, les directrius generals del Pla (reducció d'estudiants i professors, no optativitat d'assignatures, etc.) més les mesures complementàries com són la supressió dels alumnes nocturns, molts ++ d'ells interessats d'entrar al Departament, i el fet que els llicenciats en el futur + només podrien donar classes de la seva especialització -i l'especialització del català no està prevista, perquè no s'ha donat resposta a la petició de càtedra als + Instituts-. Tot això suposa l'asfixia dels Departaments de Català. I així es produiria el contrasentit d'haver-hi un Departament de Llengües/ Semàntiques o d'Història d'Amèrica a totes les Universitats Espanyoles i cap de Llengua, Literatura i Història de Catalunya ni tan sols a Barcelona.

Tot això va contra l'esperit i la lletra de la "Ley General de Educación" i ++ dels Estatuts de la Universitat de Barcelona que hem esmentat abans. Per altra banda cal no oblidar que la missió de la Universitat de cap manera complirà els seus fins

d'educar i especialitzar si tots els estudiants no tenen possibilitats de conèixer i estudiar la llengua i la cultura del nostre país /català/.

Per això fem una crida a l'opinió pública a fi que se solidaritzi amb nosaltres ++ per a reclamar l'ensenyament del català a + la Universitat. No podem renunciar de cap + manera al grau de normalització a què hem arribat i hem de prendre'l com a base fins a assolir la plena projecció de la cultura i personalitat del PAÍS /CATALÀ/ a la Universitat. La millor manera seria mantenir + el Departament de Filologia Catalana i respectar l'optativitat, base de l'ensenyament als països d'alt nivell cultural. Altrament se'n seguirà un greu perjudici per a la Universitat i per al PAÍS /CATALÀ/.

ESTUDIANTS DE CATALÀ DE LA UNIVERSITAT DE + BARCELONA.

Coincidint amb l'escampada d'aquest document, també se n'ha repartit un altre, titulat "SOBRE L'ÚS DEL CATALÀ COM A LENGUA PÚBLICA", signat per 'E.I.' (Estudiants Independents), en el qual es denuncia, amb raonaments, l'actitud d'una certa extrema-esquerra espanyolista sobre l'ús del català + en les assemblees, actes, etc., deixant ben clar que és la llengua d'un poble oprimat.

★PREMSA INTERNACIONAL

De "LE COURRIER", Ginebra, 24 d'abril 1973

La langue catalane sous la persécution

Les participants non Catalans au troisième colloque international sur la langue et la littérature catalanes tenu du 9 au 14 avril au Fitzwilliam College de l'Université de Cambridge, publient la déclaration suivante :

« Malgré son importance philologique, historique et littéraire, la langue catalane, véhicule de communication culturelle et habituel de quelque 7.000.000 de Catalans, est toujours l'objet de sévères mesures de restriction dans le pays où elle est parlée depuis plus de mille ans.

La pénalité la plus récente et la plus spectaculaire imposée aux personnes d'expression catalane a été l'amende individuelle de 200.000 pesetas assortie de la privation du passeport infligée par le ministre espagnol de l'Intérieur à six membres du jury littéraire des Jeux floraux de la langue catalane célébrés le 20 octobre 1972 à l'Université de Genève, sous le patronage de M. André Chavanne, conseiller d'Etat chargé du Département de l'Instruction publique, de Mme Lise Girardin, maire de la ville de Genève, et du Dr Charles Rouiller, recteur de l'Université de Genève.

Ces mesures, imposées en dehors de toute procédure judiciaire, ont puni la participation de six écrivains éminents à une manifestation de ca-

ractère exclusivement littéraire. Elles n'ont été précédées d'aucune poursuite pénale, d'aucune délibération judiciaire, ni d'aucune condam-

nation en justice et elles constituent, selon l'Association internationale pour la liberté de la culture, une sanction pénale sans précédent dans l'histoire.

Les participants non catalans au Colloque ont conscience de la position de leurs collègues catalanes, qui risquent de graves représailles s'ils font connaître publiquement leur opinion. Ils expriment leur solidarité avec le peuple catalan en général et avec les écrivains catalans en particulier, qui malgré toutes les difficultés sont restés fidèles à leur langue et à l'esprit de la nation catalane.

Les participants non catalans au Colloque signalent à l'attention du Gouvernement espagnol que la « Déclaration des droits de l'homme » et les pactes sur les droits culturels et politiques conclus sous les auspices des Nations Unies, desquelles l'Etat espagnol fait partie, sont de

pleine application en ce qui concerne le libre développement de la langue et la culture catalanes et afin de protéger les citoyens contre des sanctions arbitraires. Ils protestent avec la plus grande énergie contre la pénalité infligée à six membres du jury littéraire des Jeux floraux de la langue catalane et demandent au Gouvernement espagnol de rapporter cette mesure.

Les participants non catalans au Colloque décident de communiquer la présente déclaration aux organisations internationales et institutions culturelles, ainsi qu'à la presse, à la radio et la télévision mondiales.

Les participants non catalans au Colloque, procédant des pays suivants : République fédérale d'Allemagne, Andorre, Belgique, Canada, Danemark, Etats-Unis, d'Amérique, France, Grande-Bretagne, Hongrie, Italie, Pays-Bas, Suède et Suisse, inspirés par leur intense affection pour la culture catalane, font des vœux fervents pour une rapide normalisation de la situation de la langue catalane aux pays catalans.

CEDOC

★PREMSA DEMOCRÀTICA

MARXA

la Fala

LLUITA OBRERA

EN LLUITA

ACCIO

Peball determini

front

ARA

ASSEMBLEA DE CATALUNYA

fulls d'informació nacional

Unitat

Unidad

NOVA CATALUNYA

nova catalunya

Tal i com anunciàvem en el número d'"A-VUI", datat el 27 de març, en parlar de la "Carta als companys de lluita per la llibertat dels homes i de les dones de Catalunya" i de la posterior creació del "Partit Popular de Catalunya" (PPC), reproduïm a continuació un article publicat en el número 1 (1973) del butlletí "NOVA CATALUNYA", portaveu del PPC.

EL PROCÉS ASCENDENT CAP A LA LLIBERTAT GLOBAL: OBJECTIUS INICIALS.

La nostra Declaració de principis diu que el nostre objectiu fonamental és la llibertat.

Què vol dir llibertat, tot simplement? Què vol dir la llibertat de Catalunya, així, expressant una totalitat?

A Catalunya hi ha un enorme sector social que, sabent-ho o no, manca de llibertat. És el sector que hem definit com la Gran Majoria Catalana.

L'article 3er de la nostra Declaració de principis, en definir la Gran Majoria Catalana (gent nascuda aquí o nou vinguda, sense cap discriminació), diu que són "Tots els posseïdors d'una característica comuna que els unifica, la de la doble explotació que pateixen en tant que catalans i en tant que classe popular".

Passa que, a Catalunya, també hi ha els sectors explotadors (petits o grans explotadors) que gaudeixen de llibertat, sinó com a catalans sí com a part integrant dels sectors privilegiats de la societat explotadora.

Que quedi clar: per a nosaltres la gran majoria catalana és el sector majoritari de la societat catalana no explotador i, en una forma o altra, explotat.

Per això nosaltres parlem de la llibertat dels homes i de les dones que no la tenen, i tenim ben present que com a catalans no la gaudeix ningú.

Així convertim una abstracció en un fet concret. El de la manca de llibertat.

Si la manca de llibertat de la gran majoria catalana és una condició no sempre

mesurable, fins i tot pels qui la pateixen, les explotacions de què és objecte aquest sector majoritari no explotador sí que és un fet comprensible.

És del tot evident que al món d'Occident els sectors majoritaris no explotadors són profusament explotats. Això sense excepcions. L'explotació de les classes populars és general.

A part l'explotació inherent al sistema econòmic vigent, que hom intenta paliar com pot i que fins ha arribat a crear un ambient de benestar col·lectiu, hi ha, en general, una profunda explotació ideològica. La creació d'aquest clima d'eufòria benestant n'és una prova.

Als explotadors, o siguin tots aquells que viuen dels altres, a costa dels altres, usurpant el que és dels altres, aprofitant l'estatus vigent, els cal inculcar renúncies en el terreny de les idees.

Renúncies de tot allò que pugui significar intent de canvi al sistema explotatori

establert. Renúncies a profit seu, en definitiva dels sectors minoritaris però enormement poderosos de la societat actual, que gaudeixen del poder econòmic i del favor polític.

Contra aquesta explotació general les classes majoritàries populars lluiten per una nova societat on, entre les llibertats fonamentals democràtiques, hi hagi predominantment la d'opinar, raonar i participar en totes les decisions que els afectin. Des d'una opinió real en el lloc de treball fins en la cosa pública.

§ § §

La classe popular catalana, com a part integrant de la classe popular mundial, no se'n salva de tot això. En aquest sentit, sense fer distincions, diem que sofreix una idèntica explotació. Però hem dit abans que la classe popular catalana, és a dir la gran majoria catalana, pateix d'una doble explotació: en tant que catalans i en tant que classe popular. Queda més clar si

P P C

Per una Catalunya democràtica.
TUI INCORPORA'T A LA LLUITA!
El Partit Popular de Catalunya
t'ajudarà.

Campanya d'incorporació a l'Assemblea
de Catalunya.

diem que els individus que componen la gran majoria catalana pateixen una doble explotació: en tant que catalans i en tant que components de la classe popular catalana.

L'explotació de què som objecte els catalans en tant que catalans és deguda a un intent alienador que pretén la nostra renúncia prèvia a unes possibilitats organitzatives pròpies, la renúncia a la nostra pròpia gestió cara els nostres propis interessos. Renúncia que, de moment, només afavoreix la part que, emprant tots els mitjans que el poder polític li confereix, la imposa.

L'explotació que patim en tant que components de la gran majoria catalana ja hem vist que és la inherent a l'explotació de les classes majoritàries occidentals, per la vigència del sistema socio-econòmic explotador a tot Occident, per paliat que sigui. Però que en el cas de la classe popu-

lar catalana ve agreujat per l'especial situació del poder econòmic i polític a l'Estat espanyol, de dictadura imperialista i de sagnia constant del que hauria d'haver estat capital estrictament català i a benefici dels catalans, o, si més no, en la proporció adequada.

Aquestes són dues explotacions evidents i comprensibles.

Contra la primera, l'explotació en tant que catalans, el Partit Popular de Catalunya proclama la necessitat de la llibertat que ens permeti com a catalans triar, escol·lir, provar, mantenir, i renunciar si cal, qualsevol mena d'organització política que a la gran majoria catalana li sembli adequada. No cal fer-ne ara la llarga llista. Ni definir la més excel·lent de les possibilitats.

Contra la segona, l'explotació en tant que components de la classe popular catalana

na, el Partit Popular de Catalunya es proclama solidari en la lluita per la llibertat de les classes populars mundials explotades, i proclama la necessitat de la llibertat que ens permeti construir una nova Catalunya no explotadora.

Aquests dos aspectes tan concrets de ++ llibertat que proclamen necessària els unifiquem amb el que en diem: la llibertat ++ global.

~ ~ ~

Hem parlat del procés ascendent cap a + la llibertat global.

L'article 10è de la nostra Declaració + de principis el defineix com "Un procés polític formulat de baix a dalt, fonamentat en la lluita per objectius reals, assumibles, la dinàmica dels quals, juntament ++ amb la de les victòries obtingudes, ha de generar nous impulsos per anar ascendint ++ pas a pas. Procés polític progressiu, coherent, i, intel·ligible, de contemplar i d'exercitar".

Creiem que l'actual conjuntura política ens permet un inici d'aquest procés ascendent cap a la llibertat global, rotundament positiu.

Existeixen uns objectius en joc, immediats, fonamentals.

El de la consolidació d'una plataforma democràtica, que ofereixi una alternativa política a l'actual dictadura o a la seva continuació per disfressada que estigui.

I el del reconeixement de la personalitat catalana, política, com a part integrant d'aquesta plataforma.

Vivim a Catalunya, encara que estem integrats a les estructures polítiques de ++ l'Estat espanyol. Dues circumstàncies impossibles d'oblidar. Amb tot el que per als catalans significa Catalunya, i amb tot el que significa l'Estat espanyol cara el combat polític que hem emprès pel reconeixement i la vigència de la personalitat política catalana.

tica catalana.

Combat que a 1932 culminà amb l'assoliment de l'Estatut d'Autonomia per a la Catalunya del Principat, i amb projectes per al País Valencià i per a les Illes.

Combat que, després d'una imperiosa interrupció, ha estat reprès amb els sectors democràtics de les forces espanyoles actualment clandestines, però que un dia seran les governants.

Combat polític dur, que cal plantejar ++ amb valentia i que ha de significar no l'esforç d'uns homes sinó la veu unànime de la nostra Catalunya actual.

Ara com ara, la veu de la Catalunya actual en lluita és l'Assemblea de Catalunya. Des d'ella els seus components han llançat un comunicat a l'opinió pública que centra aquest combat en uns objectius concrets:

1er. La consecució de l'Amnistia general ++ dels presos i exiliats polítics.

2on. L'exercici de les llibertats democràtiques fonamentals: llibertat de reunió, d'expressió, d'associació -incloent la sindical-, de manifestació, i ++ dret de vaga, que garanteixin l'accés efectiu del poble al poder econòmic i polític.

3er. El restabliment provisional de les ++ institucions i dels principis configurats en l'Estatut de 1932, com a expressió concreta d'aquestes llibertats a Catalunya i com a via per arribar al ple exercici del dret d'autodeterminació.

4rt. La coordinació de l'acció de tots els pobles peninsulars en la lluita democràtica.

El Partit Popular de Catalunya creu que, efectivament, la consolidació d'una plataforma democràtica a nivell de tots els pobles peninsulars, i insulars afegiríem no saltres, és indispensable per al futur polític general de l'Estat espanyol.

ment.

Els joves són conscients de la potencialitat revolucionària de la nostra revolta contra els mites i normes irracionals que ens vol imposar la societat i, concretament, contra les diferents manifestacions del règim capitalista de l'Estat espanyol a nostre país /Països Catalans/; són conscients dels germens de canvi que portem, de les nostres possibilitats reals si aconseguim de donar a aquesta revolta generalitzada contra la societat actual unes formulacions polítiques adequades i unes formes organitzatives sòlides i coherents.

Aquest és, doncs, l'objectiu que "Joves en lluita" vol contribuir a aconseguir a ++ través de les seves pàgines. Però també, ++ d'acord amb els principis de les Joventuts Revolucionàries Catalanes /exposats dins ++ aquest mateix número/, ens proposem de contribuir a lligar progressivament els joves

Futur polític general que depèn de l'acceptació per tothom, a Catalunya i a fora de Catalunya, dels objectius proclamats en aquesta alternativa.

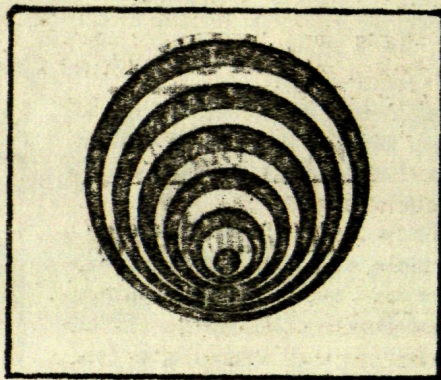
Futur polític general dins el qual la ++ personalitat política de Catalunya compti ++ com a veu conjunta.

Es per això que el Partit Popular de Catalunya fa seus aquests objectius. Els fa seus i creu que la compartició dels mateixos amb tots els components de l'Assemblea de Catalunya és un gran benefici comú.

Es per això que el Partit Popular de Catalunya aspira a veure amplament representada al si de l'Assemblea a la gran majoria catalana.

Aquesta és la missió més urgent que ens hem imposat els impulsors d'aquest intent mobilitzador, d'aquest partit català.

Tot això: la compartició dels objectius concrets del comunicat de la primera sessió de l'Assemblea de Catalunya, la missió d'integrar-hi la gran majoria catalana, i la missió de fer un treball polític per a la seva comprensió i acceptació, en la fórmula que sigui, a nivell de les forces polítiques democràtiques de l'Estat espanyol, constitueixen els nostres objectius inicials, els del Partit Popular de Catalunya, com l'inici del nostre procés ascendent ++ cap a la llibertat global.

j o v e s e n l l u i t a

A finals del passat abril la premsa catalana democràtica es va veure incrementada amb l'aparició del primer número de la publicació "JOVES EN LLUITA", portantveu ++ de les "Joventuts Revolucionàries Catalanes" (JRC), de clara inspiració socialista i nacionalista.

En l'article "Presentació", es diu "Joves en lluita" apareix amb la voluntat de servir de mitjà d'expressió al moviment de la joventut en les seves lluites. L'objectiu d'aquesta revista serà, doncs, l'anàlisi de les diverses situacions d'opressió de la joventut per tal de contribuir a clarificar la seva problemàtica i a definir i a estendre l'alternativa del movi-

amb les lluites que es porten al camp sindical, al de l'ensenyament, als barris, a les comarques... és a dir amb els diversos fronts de lluita del moviment obrer i popular.

Exposarem també diversos temes bàsics ++ per a la introducció a la formació política, per tal de facilitar uns mitjans que ++ sovint no es troben gaire al nostre abast.

D'entre els articles inserits, transcrivim íntegrament el titulat ELS JOVES I LA "MILI".

El servei militar, obligatori, ens separa del nostre ambient natural (família, amics, estudis, treball, etc.) per un temps en el qual se'ns vol inculcar, mitjançant una disciplina irracional, una ideologia reaccionària: se'ns "educa" i prepara vers la lleialtat a la "Pàtria /espanyola/" ++ (burguesa) i al govern /espanyol/ feixista

comportant, això, la possibilitat d'utilitzar-nos, si els cal, contra les masses populars, amenaçant-nos amb gravíssimes penes si ens neguéssim a disparar contra elles.

Perquè l'exèrcit (institució) no és més que un aparell repressiu mantingut pel poble (homes i diners) que salvaguarda els interessos d'una classe, la classe capitalista que, per mitjà de l'alienadora educació que ens dona, intenta que contribuïm a mantenir l'ordre -l'opressió- establert.

L'Estat espanyol, enfront la creixença del moviment obrer i popular, se serveix de l'exèrcit tant per disposar d'una defensa com per disminuir-ne la força, restant-li elements; ampliant el servei militar ens mantenen ocupats més temps en les obligacions para con la Patria, alhora que intenten deslligar-nos de les masses populars de les quals els joves, obrers o estudiants, en formen una part importantíssima.

M A R X A

Tal i com anunciàvem en el número d'11-A-VIII, datat el 27 de març, en aquesta mateixa secció "Prensa Democràtica", ens plau reproduir a continuació uns extractes de l'article "Assemblea de Catalunya: vers no ves perspectives", aparegut en la publicació "MARXA", òrgan central del "Moviment Socialista de Catalunya" (MSC), corresponent al mes de gener d'enquany.

CAP A LA SEGONA SESSIÓ DE L'A. DE C.

L'A. de C. està avui en una cruïlla.

En les circumstàncies actuals, cal tenir present que allò que discutim i, sobre tot allò que realitzem, no pot deslligar-se de les condicions polítiques que caldrà analitzar a fons i aclarir unitàriament. Hi ha unes constatacions immediates a fer: l'amplitud creixent de la lluita de masses, especialment de la lluita obrera i les actituds cada cop més criminals i agressives de la repressió franquista: els consells de guerra al País Basc, Saragossa, El Ferrol; la mascarada judicial que atempta contra tota la classe obrera i el moviment democràtic, personalitzada en Camacho i els seus 9/ companys.

Creiem que la dictadura franquista pot encara intentar jugar noves cartes per continuar, en el camí d'un transformisme neocentrista del règim, amb lents i lleus canvis de façana, comptant -com no- amb la col·laboració de sectors burgesos que moltes vegades han volgut passar per "liberals".

Malgrat tot, o potser precisament per això, l'única transformació del règim es concreta avui en l'augment creixent en extensió i duresa de la repressió: detencions, TOP, multes administratives, con-

sins.

Els joves conscients de l'opressió nacional i de classe que pateixen les classes populars de tot/s/ els pobles que ara formen l'Estat espanyol, cridats a files; veiem disminuïdes les nostres possibilitats de conscienciar i mobilitzar aquestes classes: dintre la "mili" trobem un ambient hostil -fomentat pels oficials- i preillós -per la presència de la BIS /Brigada de Investigació Social/ i del SIM "Servicio de Información Militar"/-; la nostra tasca esdevé, així, més difícil, però, malgrat això, cal que continuem lluitant contra aquest exèrcit obligatori imposat per la burgesia.

També, per atenuar la nostra separació de les masses populars, cal que lluitem per què no se'ns faci fer la "mili" fora de Catalunya (tal com ho feta l'Estatut de Catalunya aprovat pel poble català del 31).

Dins l'exèrcit, no sols hem de mantenir

sellis de guerra, sancions i acomiadaments, "solidaritat" entre els capitalistes contra el proletariat (com ha passat a la CORBERÓ d'Esplugues), etc. I també es evident que el moviment obrer i popular no sols no s'atura malgrat la repressió, sinó que moltes vegades és la mateixa lluita contra la repressió la que extén solidàriament les lluites proletàries i les radicalitza, en l'avançada constant vers la conquesta de les llibertats i el socialisme.

Aleshores, doncs, quin ha d'ésser avui el paper de l'A. de C. i quines han d'ésser les seves tasques en el camí cap a la 2ª sessió?

A/ Reafirmació de la necessitat de la ruptura democràtica.

Els intents continuïstes del règim exigeixen afirmar novament i de manera contundent i inequívoca la necessitat d'una ruptura democràtica real, que garanteixi l'efectiu i ampli exercici de les llibertats polítiques, socials i nacionals. Els sectors realment interessats no són altres que els que a mig plaç han de consolidar el bloc històric revolucionari, doncs els únics a qui no interessa avui les llibertats democràtiques reals són els sectors oligàrquics i burgesos, que tenen i mantenen el seu poder econòmic, social i ideològic-cultural, gràcies a l'actual règim polític i totes les variants transformistes que pugui prendre.

B/ Per una major definició i homogenització política.

Es fa necessari aprofundir -que no vol dir pas ampliar- els objectius programàtics expressats en el comunicat de la 1ª sessió. Aquests són els quatre punts de l'alternativa democràtica, però també tot el comunicat en el seu conjunt, amb les seves especificacions cara a la inserció de l'A. de

la nostra línia revolucionària, ans (malgrat els perills) hem d'aprofitar-ne l'estada per preparar-nos militarment aprenent el maneig de tota mena d'armes i les diferents tàctiques, per a fer-les servir en un pròxim enfrontament armat contra el govern feixista.

Que tots els joves conscients de la nostra tasca revolucionària sapiguem aprofitar la nostra estada, en l'exèrcit, per a estendre allà la consciència revolucionària, per a oposar-nos a que ens manipulin com a instruments de la burgesia, per a coèixer l'exèrcit a fons guardant més elements per a destruir-lo.

Cal crear en la joventut una consciència d'exèrcit popular al servei dels interessos de les classes populars contra l'opressió nacional i de classe que en són víctimes per part del govern feixista.

C. en la lluita de les masses.

És evident que el l'A. de C. ha d'ésser, com ho exigeix l'actual moment de les lluites, l'element impulsor més coherent i dinàmic de la lluita democràtica unitària del nostre poble, cal aprofundir i concretar més en allò que interessa prioritàriament a l'avantguarda més combativa i conscientment democràtica de les masses: la classe obrera. (...)

En definitiva, es tracta d'una dialèctica que lliga estretament el contingut programàtic de l'A. de C., amb la lluita que constantment es desenvolupa a les fàbriques, en els barris obrers i populars, en l'ensenyament, etc.

C/ Augmentar el nivell d'articulació orgànica de l'A. de C.

Finalment, creiem que cal articular millor l'estructura orgànica de l'A. de C.: és a dir els seus òrgans de funcionament, de tal forma que la Comissió Permanent i el Secretariat siguin òrgans de convergència continuada i dinàmica en estreta relació amb les lluites.

Es necessari dotar d'una capacitat de gestió suficient a la Comissió Permanent i al Secretariat. Cal també augmentar la representativitat, sobretot basada en la participació efectiva en les lluites.

Això és el que nosaltres considerem important de dir en el camí cap a la 2ª sessió de l'A. de C. En parlar de la mateixa, ens mou fonamentalment una actitud unitària. En el camí de la lluita defensarem també, quan calgui, nivells superiors de definició política i d'articulació orgànica, per a que cada vegada l'A. de C. sigui amb més coherència un òrgan polític on es realitzi la UNITAT POPULAR del bloc històric revolucionari per les llibertats i el socialisme.

Col·lecció Fets i Documents /2

Aquest segon llibre de la col·lecció "Fets i documents" exposa documentalment el desenvolupament d'una vaga viscuda i organitzada per les noves generacions d'obres catalans, nascudes a la vida del treball després de la desfeta i la repressió de la guerra.

Aquesta vaga mantinguda a la Harry Walker, de Barcelona, des del mes de desembre de 1970 al de febrer de 1971, com les altres d'aquests darrers anys, demostra l'aparició a Catalunya d'un nou sindicalisme que ha sabut crear novament una organització, uns quadres, un nou estil i una nova estratègia, en la clandestinitat i sota la repressió policíaca, patronal, falangista i del Tribunal de Orden Público, després de la desfeta de 1939 i de la salvatge repressió dels anys quaranta.

Aquest nou moviment sindical, que s'ha sabut adaptar perfectament a les difícils circumstàncies actuals, continua la vella història — gloriosa i tràgica — del moviment obrer català i forja el futur de la classe treballadora catalana.

Tots els que s'interessen pel present i pel futur de Catalunya i de l'Estat espanyol han de conèixer i analitzar aquest document que oferim als nostres lectors.

120 Pags - 15 F

Col·lecció Frontera Oberta /4

Heus-aquí un llibre l'aparició del qual era esperada amb expectació a Catalunya: la història del diari més poderós de Barcelona, contada per Gaziel, l'home que en fou director fins el juliol de 1936. Extracta d'un llibre extraordinàriament ben escrit, com tots els de Gaziel: d'un llibre d'història que cap lector de "La Vanguardia" de Barcelona no pot deixar de llegir.

144 Pags - 15 F

Aquests dos llibres, a l'igual que els anunciats en números anteriors d'"AVUI", els podreu comprar en els punts següents: Andorra la Vella, Grans Magatzems Pirineus; Publicitat Andolgràfica; Kiosk Andorra; Llibreria Sol d'Andorra i Les Escaldes, Perpi-nyà, Llibreria de Catalunya (7, Plaça Joan Payra); Llibreria Jans (35, Carrer dels Agustins); Llibreria Franco-Espanyola (Plaça Bar-dau-Job). El Pertús, Llibreria Maison de la Presse. Prada, Llibreria Duran (146, Avinguda De Gaulle); Llibreria Estivill (8, carrer del Palau). París, Librairie Espagnole (72, rue de Seine); La Joie de Lire o Maspero (40, rue St Séverin); Librairie Hispano-Améri-caine (26, rue Monsieur Le Prince), etc. Escriuiu a "Edicions Catalanes de Paris", 18, rue Jobbé-Duval, 75-Paris-15, France.

"avui"

SERVEI D'INFORMACIÓ CATALÀ

UAB